№ 5. Warszawa, dnia 30 kwietnia 1922 r. Rok III.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 360 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki ul. Bielańska 9.
Telefon Administracji: 243-35.

*BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.*

TREŚĆ:



## I.

### 52.

**Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w kwietniu 1922 r. w Dz. Ust. R. P i Mon. Pol.**

FUNKCJONARJUSZE PAŃSTWOWI.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 181. Ustawa z dnia 30 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany terminu wejścia w życie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 183. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu.

Dz. Ust. Nr. 28, p. 227. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o zmianie w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. postanowień, dotyczących podziału na grupy ze względu na stosunki rodzinne.

Dz. Ust. Nr. 30, p. 241. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów policji państwowej.

GŁÓWNY URZĄD LIKWIDACYJNY.

Dz. Ust. Nr. 27, p 219. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.

Mon. Pol. Nr. 83, p. 43. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 30 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o przedłużeniu terminu rejestracji mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

## GŁÓWNY URZĄD ZIEMSKI

Dz. Ust. Nr. 22, p. 192. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12 marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Dz. Ust Nr. 30, p. 239. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia i zmian w ustawie z dnia 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów na terenie b. Królestwa Kongresowego.

Mon. Pol. Nr. 77, p. 40. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 21 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie udzielania zezwoleń wyjątkowych na zastąpienie osadnika wojskowego w prowadzeniu gospodarstwa na nadanej ziemi przez pełnomocnika lub dzierżawcę.

## OŚWIATA.

Dz. Ust. Nr. 28, p. 226. Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. o uposażeniu profesorów i pomocniczych sił naukowych w szkołach akademickich.

## PRZEMYSŁ I HANDEL.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 186. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 187. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Dz. Ust. Nr. 30, p. 240. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową.

## POCZTA I TELEGRAF.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 189. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 marca 1922 r. o opłacaniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 190. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 r. o częściowem podwyższeniu opłat pocztowych.

Dz. Ust. Nr. 25, p. 209. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 r. o podwyższeniu taryfy telefonicznej.

Dz. Ust. Nr. 25, p. 211. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu kwoty przekazów pocztowych i telegraficznych, pobrań oraz deklarowanej wartości prywatnych paczek i listów wartościowych w obrocie wewnętrznym.

Dz. Ust. Nr. 30, p. 250. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu zagranicznej taryfy listowej.

## PRACA I OPIEKA SPOŁECZNA.

Dz. Ust. Nr. 27, p. 223. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 22 marca 1921 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Dz Ust. Nr. 29, p. 237. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27 września 1920 r. w sprawie wydawania paszportów zagranicznych osobom udającym się zagranicę celem pracy zarobkowej.

## ROBOTY PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 191. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 3 marca 1922 r. w sprawie wznoszenia i naprawy budowli drewnianych w dzielnicach miast, przeznaczonych pod budowle murowane na terenie b. zaboru rosyjskiego.

## ROLNICTWO.

Dz. Ust. Nr. 24, p. 198. Ustawa z dnia 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 13 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miljardów marek na pomoc rolną.

Mon. Pol. Nr. 91, p. 44. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1922 r., o zniesieniu warszawskiej okręgowej komisji nabiałowej.

## SPRAWIEDLIWOŚC.

Dz. Ust. Nr. 24, p. 202. Pozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów okręgowych we Włocławku i w Warszawie.

Dz. Ust. Nr. 26, p. 214. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej i noweli do tej ustawy z dnia 23 czerwca 1991 r.

Mon. Pol. Nr. 76, p. 39. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1922 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: warszawskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie i pułtuskim w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

## SAMORZĄD.

Dz. Ust. Nr. 28, p. 225. Ustawa z dnia 30 marca 1922 r. w przedmiocie przedłużenia okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

## SKARB.

Dz. Ust. Nr. 26, poz. 216. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 marca 1922 r. w sprawie zmiany § 12 rozporządzenia z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent.

Dz. Ust. Nr. 27, p. 217. Ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o Państwowym Banku Odbudowy.

Dz. Ust. Nr. 28, p. 218. Ustawa z dnia 30 marca 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat stemplowych na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej od akcji, względnie aktów zawarcia spółek akcyjnych.

Dz. Ust Nr. 27, p. 220. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o Polskim Banku Krajowym.

Dz. Ust. Nr. 28, p. 230. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj.

Dz. Ust. Nr. 28, p. 231. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 roku o ulgach celnych.

Dz. Ust. Nr. 29, p. 232. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.

Dz. Ust. Nr. 30, p. 238. Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

WOJSKO.

Dz. Ust. Nr. 22, p. 184. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r., uzupełniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie uposażenia osób wojskowych.

Dz. Ust. Nr. 30, p. 242. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej rocznika 1899 oraz części rocznika 1900.

Dz. Ust. Nr. 30, p. 243. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 r. o marynarce wojennej.

WETERANI.

Dz. Ust. Nr. 26, p. 212. Ustawa z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz Ust. Nr. 29, p. 233. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 marca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich.

Dz. Ust Nr. 30, p. 251. Rozporządzenie Ministrów Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uznawania zagranicznych dyplomów lekarskich dla wykonywania praktyki lekarskiej w państwie Polskiem.

Dz. Ust Nr. 31, p. 254. Ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach.

---

# IV.

## 53.

### Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie paszportów, wydanych przez C. K. O. w Rosji.

Poniższe przesyłam do wiadomości.

Warszawa, d. 28 kwietnia 1922 r. Nr. AD. 3922/1/I.

Za Wojewodę:

*Godlewski.*

**Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych**

*w miejscu.*

Odpowiadając na pismo z dn. 15/II r. b. Nr. B P. 10720 zawiadamiam, że paszporty Centralnego Komitetu Obywatelskiego w Rosji w formacie niewielkiej książeczki, oprawionej w czarną ceratę były wydawane przez ten komitet wyłącznie osobom polskiego pochodzenia i zaopatrzone pieczęcią z Orłem polskim i podpisami w Petersburgu p. Dangla a w Moskwie p. Psarskiego, Paszporty wydawane na prowincji były zaopatrzone w podpisy pełnomocników C. K. O.

Nadmieniam przytem, że paszporty te były wydawane w Petersburgu i w Moskwie do dnia 27 marca 1918 r., a na prowincji najdalej do lipca 1918 r., wobec czego wszystkie paszporty po datach powyższych należy traktować, jako fałszywe. Zwracam również uwagę, że skonfiskowane przez bolszewików blankiety paszportowe nie były zaopatrzone w pieczęcie z Orłem.

Powyższe upraszam podać do wiadomości stacji kontrolnych i Starostw pogranicznych.

Nadzwyczajny Komisarz
(podpis).

---

## 54.

### Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie repatrjacji z Rosji osób zaginionych.

Poniższe przesyłam celem urzędowego zastosowania i podania do wiadomości osób interesowanych.

Warszawa, d. 28 kwietnia 1922 r. Nr. AD. 213/58/I.

Za Wojewodę:

*Godlewski.*

Delegacja
Rzeczypospolitej Polskiej
w Komisji Mieszanej
do spraw Repatrjacji
w Rosji.
Nr. 12742/2822.

Warszawa, d. 17/II 1922 r.

**Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych**
Dep. Administracyjny.

Wobec ważności odszukania obywateli polskich, Delegacja Polska do Spraw Repatrjacji w Warszawie przesyła przy niniejszym okólnik w sprawie zaginionych obywateli na terenie R. S. F. S. R. i U. S. R. R. wraz ze wzorem blankietu reklamującego prosząc, aby Ministerstwo spowodowało rozesłanie odpowiedniej ilości odbitek po wszystkich Starostwach. Starostwa będą mogły przyjmować reklamacje i w miarę napływu odsyłać je paczkami do Delegacji, dwa razy na miesiąc.

Nadmienić przytem należy, że termin wysyłania liczy się szesnastego za pierwszą połowę miesiąca i pierwszego za drugą połowę ubiegłego miesiąca.

Pierwszy transport zgłoszeń w ilości 370 został już zgromadzony niebawem będzie wydrukowany i przesłany do Rosji, celem opublikowania w pismach sowieckich.

Prezes Delegacji Polskiej:
(—) *St. Korsak.*

**Załącznik Nr. 1.**
do Nr. 12742/2822.

**Okólnik Nr. 1907.**

Delegacja Polska do Spraw Repatrjacji uzupełniając swój komunikat zamieszczony w prasie w dniu 22 stycznia r. b. w sprawie reklamowania obywateli polskich z Rosji, Ukrainy i Białorusi, o których ślad wszelki zaginął wyjaśnia, iż osoby, mieszkające poza Warszawą lub pozbawione możności osobistego załatwienia sprawy w biurze Delegacji winny nadesłać pod adresem takowej zgłoszenie podług następującego wzoru.

**Zgłoszenie.**

Nr.............

Data..............................

| | |
|---|---|
| 1) Nazwisko i imię osoby poszukiwanej. | |
| 2) Imiona rodziców. | |
| 3) Data i miejsce urodzenia. | |
| 4) Zawód. | |
| 5) Wyznanie. | |
| 6) Miejsce zamieszkania przed wojną światową. | |
| 7) Data opuszczenia kraju. | |
| 8) Ostatnie posiadane wiadomości o poszukiwanym gdzie zamieszkał w Rosji czem się trudnił. | |
| 1) Imię i nazwisko osoby zgłaszającej. | |
| 2) Miejsce zamieszkania. | |

Po wypełnieniu powyższych rubryk zgłoszenie winno być nadesłane pocztą do Delegacji Polskiej do spraw Repatrjacji w Warszawie Chmielna 31 Referat informacyjny".

Prezes Delegacji Polskiej:
(—) *St. Korsak.*

**Załącznik Nr. 2.**
do Nr. 12742/2822.

Warszawa, d. 27 stycznia 1922 r.

**Okólnik Nr. 1726 S.**

Delegacja Polska do spraw Repatrjacji podaje do wiadomości co następuje:

**Poszukiwanie osób zaginionych w Rosji i na Ukrainie.**

W wielu wypadkach osoby reklamujące obywateli polskich z Rosji, Ukrainy i Białorusi nie mogły podać Delegacji Polskiej dokładnego adresu i dostatecznych danych, dających możność odszukania tych osób. Wobec tego Delegacja Polska mogła zaledwie część osób z tej liczby odszukać pozostałe zaś reklamacje niekompletne lub też o adresach nieaktualnych nie mogły odnieść skutku.

Delegacja Polska jednak nie mogąc pozostawić sprawy nieodszukanych repatrjantów w zapomnieniu i pragnąc w dalszym ciągu przyjść z pomocą odszukującym i osobom zainteresowanym zarządziła przyjmowanie reklamacji co do osób dotąd nieodszukanych lub których adresy obecnie nie są dokładnie znane. W kwestji tych osób można się zgłaszać do pokoju Nr. 71 Delegacji Polskiej do Spraw Repatrjacji w Warszawie ul. Chmielna Nr. 31 od godz 12 ej do 2 ej popoł. w celu wypełnienia odpowiedniego druczku danymi jakie osoba reklamująca posiada.

Zgłoszenia te będą wysyłane dwa razy na miesiąc do Rosji w formie gotowych biuletynów wywiadowczych, celem dalszych poszukiwań przez rozesłanie tych biuletynów zarówno do naszych instytucji i placówek jak wszystkich urzędów rosyjsko-ukraińskich w odnośnych miastach Rosji, Ukrainy i Białorusi.

Odpowiedzi otrzymane w tym względzie będą ogłaszane przez Delegację Polską w Warszawie w miarę otrzymanego materjału.

(—) *St. Korsak.*

Za zgodność odpisu.

---

## 55.

**Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie wyjaśnienia w przedmiocie wydawania paszportów zagranicznych.**

Poniższe posyłam do wiadomości i urzędowego zastosowania.

Warszawa, d. 23 III 1922 r. Nr. AD. 354/I/39.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

**Do Pana Starosty**
*w Makowie.*

Na pismo tamt. z dnia 22/II 1922 r. L. 1556 wyjaśniam:

ad a) paszporty zagraniczne wspólne mogą być również wydawane na imię matki wraz z dziećmi do lat 14 oraz brata lub siostry z resztą rodzeństwa do lat 14.

ad b) osoby małoletnie winny do podania o paszport zagraniczny dołączać odpowiednio poświadczone zezwolenie rodziców lub opiekunów względnie ostatni winni złożyć stosowne oświadczenie w Starostwie, które należy stwierdzić protokólarnie (art. 338 K. c.).

ad c) art. 4 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 5.III 1921 r. (M. P. N. 72/21) nie przewiduje konieczności zasięgania opinji Starostwa poprzedniego miejsca zamieszkania odnośnie do osób zamieszkałych ponad 6 miesięcy w obrębie Starostwa do którego wpłynęło podanie o wydanie paszportu zagranicznego. Opinja powyższa będzie zatem tylko wówczas wymaganą jeżeli zachodzą specjalne wątpliwości co do osoby petenta.

ad d) Za wizę paszportu wspólnego męża z żoną należy pobierać podwójną opłatę przewidzianą za wizę t. j. 4000 mk. jeżeli obie osoby których dany paszport dotyczy wyjeżdżają zagranicę.

ad e) Przepis wymagający od mężczyzn w wieku od lat 18 do 40 przedstawienia wraz z podaniem o paszport zagraniczny zezwolenie właściwej P. K. U. obowiązuje w dalszym ciągu bez żadnych zmian.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski* w. r.

---

## 56.

### Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie nadzoru nad prasą.

Celem ujednostajnienia postępowania przy wykonywaniu przez Panów Starostów nadzoru nad prasą w myśl Dekretu w przedmiocie Tymczasowych Przepisów Prasowych z dnia 17 lutego 1919 r. (Dz Paw Nr. 14 p. 186) oraz celem utrzymania należytej kontroli nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych podaję do ścisłego zastosowania się co następuje:

### I. Odnośnie do czasopism i druków.

Egzemplarze obowiązkowe czasopism i druków winny być dostarczane Starostwu bezzwłocznie po odbiciu pierwszych egzemplarzy, tak aby urzędnik do spraw prasowych w Starostwie niezwłocznie po rozpoczęciu urzędowania mógł takowe przejrzeć. Zarządzenie to ma na celu umożliwienie Starostwu dokonania konfiskaty całego nakładu pisma przed jego rozpowszechnieniem, o ileby zarządzenie konfiskaty okazało się koniecznem. Do obowiązków tegoż urzędnika należy sprawdzenie, czy do dostarczonych druków jest dołączone zawiadomienie o liczbie odbitych egzemplarzy. Urzędnik ten, prowadzący wykazy dostarczanych druków winien sprawdzać i czuwać, czy obowiązek dostarczania egzemplarzy obowiązkowych jest należycie spełniany.

W razie konieczności dokonania aresztu druków (czasopism) Starostwa winny bezzwłocznie zawiadamiać o konfiskacie Urząd Wojewódzki, równocześnie zaś odpis doniesienia przesłać bezpośrednio Min. Spr. Wewn. (Wydział Prasowy).

Z przedstawionych egzemplarzy obowiązkowych Starostwa winny bezwzględnie w dniu wyjścia czasopisma (druku) wysyłać: 1) do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział Prasowy) bezpośrednio po 2 egz. czasopism i po 2 egz. druków, 2) do Urzędu Wojewódzkiego (Oddział Bezpieczeństwa) po 1 egz. czasopism.

W celu zapobieżenia zaginięciu egz. obowiąz., będących własnością rządową, Starostwa winny każdy przesyłany do Min. Spr. Wewn., Urzędu Wojewódzkiego i Bibljotek egzemplarz obowiązkowy druku, z wyjątkiem czasopism, ukazujących się częściej niż raz na tydzień, opatrzyć stemplem według załączonego wzoru B. 1 B. 2 na wewnętrznej stronie okładki lub w braku okładki na odwrotnej stronie karty tytułowej. Na drukach dostarczanych do Ministerstwa i Urzędu Wojewódzkiego należy bezwzględnie podawać dane, tyczące się liczby odbitych egz. danego druku. Co do wszystkich nowych czasopism, starostwa winny przesyłać odpisy deklaracji, składanych w myśl art. 15 i 18 Dekretu w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych przez wydawców deklaracji w 2 egzemplarzach do Urzędu Wojewódzkiego. Dane te winny zawierać: 1) tytuł, 2) czas ukazywania się, 3) miejsce wydawania, 4) zakres wydawnictwa, 5) imię i nazwisko i miejsce zamieszkania redaktora odpowiedzialnego i wydawcy, 6) adres redakcji i administracji, 7) drukarni, w której czasopismo będzie drukowane, 8) ceny prenumeracyjnej, 9) tytułów dodatków z podaniem treści i czasu ukazywania się. O wszelkich zmianach w warunkach wydawania czasopism należy bezzwłocznie donosić Urzędowi Wojewódzkiemu.

### II. Odnośnie do zakładów drukarskich i składów druków.

Starostwa winny prowadzić wykazy druków, dostarczanych przez poszczególne zakłady drukarskie według załączonego wzoru A. na luźnych kartach, przyczem stan produkcji każdego zakładu drukarskiego winien być zarejestrowany na oddzielnej karcie. Urzędnik do spraw prasowych, przeprowadzający w zakładzie drukarskim kontrolę nad dostarczaniem egz. obowiązkowych, winien sprawdzać na miejscu zgodność wykazu karty z księgą zamówień zakładu drukarskiego oraz każdorazowo stwierdzać, czy wszystkie wykonywane roboty są wpisane do tej księgi. Ewidencja czasopism ze względów technicznych może byc prowadzona osobno.

Starostwa winny prowadzić dokładne wykazy zakładów drukarskich, składów druków (księgarni i czytelni). O wszelkich nowopowstałych zakładach drukarskich i składach druków Starostwa winny zawiadamiać Województwo z podaniem nazwy firmy, rodzaju zakładu (składu), imienia i nazwiska właściciela i odpowiedzialnego kierownika oraz adresu. O wszelkich zmianach należy bezzwłocznie donosić Województwu.

### III. Sprawozdania i wykazy perjodyczne.

Niezależnie od powyższego do obowiązków Panów Starostów należy przedstawianie Urzędowi Wojewódzkiemu następujących wykazów i sprawozdań perjodycznych w dwóch egzemplarzach:

15/VI i 15/XII każdego roku wykazów drukarni, składów druków i bibljotek, funkcjonujących na terenie powiatu;

15/VI i 15/XII każdego roku wykazów wszystkich ukazujących się na terenie powiatu wydawnictw perjodycznych;

1/I, 1/IV, 1/VII i 1/X spisów druków wysłanych w ubiegłym kwartale do Ministerstwa, Urzędu Wojewódzkiego i bibljotek.

Zaznaczam, że w wykazach tych nie należy podawać afiszów, odezw, programów, druków ulicznych i t. p. a to ze względu na małą wartość tego rodzaju druków.

15/VI i 15/XII każdego roku wykazów, uwzględniających maximum i minimum wysokości nakładu czasopism, ukazujących się częściej niż raz na tydzień.

Zaznaczam wreszcie, że przy wykonywaniu nadzoru nad prasą winni Panowie Starostowie opierać się ściśle na przepisach prawnych i bezwzględnie nie dopuszczać do umieszczania w pismach perjodycznych artykułów, odezw i t. p. o charakterze antipaństwowym.

Warszawa, dnia 28 marca 1922 r.
(Nr. AD. 3064/I/I).

Wojewoda:
w. z. (—) *Bilski.*

---

## 57.

## Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie pozwoleń na broń dla osób wojskowych i weteranów 63 roku.

Poniższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dnia 3.IV 1922 r.
(Nr. AD. 1155/25/I).

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

**Do Pana Starosty**
*w Ciechanowie.*

W odpowiedzi na pismo Pana Starosty z dn. 9.II 1922 r. L. 472 wyjaśniam, iż przepisy obowiązujące nie przewidują żadnych wyjątków, co do wydawania pozwoleń na broń myśliwską i prawo polowania osobom wojskowym. Wojskowi winni zatem uiszczać opłatę za te pozwolenia na tych samych warunkach, co osoby cywilne. Nie dotyczy to oczywiście broni typu wojskowego, którą wojskowi w czynnej służbie posiadają z urzędu i na którą władze administracyjne pozwoleń nie wydają, broń ta jednak nie może być używana do polowania.

W stosunku jednak do weteranów 63 r., Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznało za możliwe stosowanie ulg indywidualnych. O ile władza administracyjna upewni się w należyty sposób, iż ze względu na materjalne położenie petenta prośba o zwolnienie go od opłaty zasługuje na uwagę, wówczas zarówno pozwolenie na broń myśliwską względnie krótką, jak i karta łowiecka mogą mu być wydane bezpłatnie, przyczem należy sprawy tego rodzaju rozpatrywać jaknajprzychylniej.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski* w. r.

---

## 58.

## Okólnik (Nr. 22) do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie pozwoleń na wywóz jaj.

Zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 15 marca r. b. o pozwoleniu na wywóz jaj w czasokresie od 1 kwietnia do 30 czerwca r. b. mogą ubiegać się firmy, uprawnione do handlu jajami i posiadające świadectwa handlowe I kategorji lub kartę przemysłową na hurtowy handel, przyczem pierwszeństwo przysługuje takim firmom fachowym, które mogą udowodnić poświadczeniami Wojewódzkich władz administracyjnych, iż posiadają w kraju odpowiednie urządzenia dla zbiórki, prześwietlania, sortowania, przechowywania i konserwowania jaj.

W związku z powyższem Urząd Wojewódzki zawiadamia, że:

1) świadectwa mogą być wydawane jedynie firmom, które posiadają swoją siedzibę (urządzenia) na obszarze Województwa;

2) świadectwa wydaje Wydział Przemysłowy Urzędu Wojewódzkiego po przedstawieniu dokumentów, udowadniających uprawnienia handlowe, a więc świadectwo handlowe I kategorji, oraz po zasięgnięciu opinji Wydziału Rolniczego Urzędu Wojewódzkiego, świadectwa będą wydawane jedynie w tych wypadkach, w których będzie stwierdzone na miejscu, iż posiadane przez daną firmę urządzenia dla zbiórki, prześwietlania, sortowania, przechowywania oraz konserwowania jaj są odpowiednie, iż firma posiada wyszkolony personel, że będzie w stanie wywozić jaja w odpowiednim opakowaniu i pod polską firmą.

3) świadectwa wydaje się bezpłatnie i strony mogą być pociągnięte jedynie do zwrotu ewentualnych kosztów komisyjnych;

4) świadectwa są ważne na czasokres 6 miesięcy.

Warszawa, d. 20 marca 1922 r. Nr. PH 994/I.

Wojewoda:
w. z. (—) *Bilski.*

---

## 59.

## Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie wydatków związanych z lokalami na biura Oficerów Ewidencyjnych.

Poniższy odpis przesyłam do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, d. 21 marca 1922 r. Nr. AD. 2086/15/III

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. W. 287.
Warszawa
d. 16 lutego 1922 r.

Wydatki na biuro oficera ewidencyjnego.

**Do wszystkich Panów Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Pana Komisarza Rządu w Cieszynie.**

Ministerstwo Spraw Wojskowych Dep. X pismem z dnia 23/XII 1921 r. L. dz. 10522/21 Pob. zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że kwestja zaopatrzenia oficerów ewidencyjnych w lokal, światło i opał, została obecnie uregulowana przez Ministerstwo Spraw Wojskowych (Dep. VII) w ten sposób, że do definitywnego wyjaśnienia sprawy i wydania odnośnych zarządzeń polecono poszczególnym DOK. wydawać dla biur oficerów ewidencyjnych opał i światło, zaś wynajem lokali na biura dla oficera ewid. przekazano według kompetencji Dep. V Inż. i Sap. M. S. Wojskowych, który to Dep. pismem z 7/II 1922 Nr. 1032 zawiadomił Min. Spraw Wewn., że sprawa ta jest w toku załatwienia, a o odnośnej decyzji zostanie Min. Spraw Wewn. zawiadomionem.

Podając powyższe do wiadomości Pana Wojewody (Komisarza Rządu) poleca się wydać podległym sobie władzom administracyjnym I-ej instancji, odpowiednie wyjaśnienie tej sprawy.

Za Ministra:
(—) *Longchamps* w. r.
Naczelnik Wydziału.

---

## 60.

**Okólnik (Nr. 27) do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zmiany granic miast oraz podnoszenia osad do godności miast.**

W myśl okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 53 z dn. 12 kwietnia r. b. Nr. AO. 1287 komunikuję co następuje:

Wnioski w przedmiocie zmiany granic miast oraz podnoszenia osad do godności miast, przesyłane przez Panów Starostów, stosownie do okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 140 z r. 1920 (Dz Urz. M. S. W. Nr. 9, poz. 98) są w większości wypadków niedokładnie opracowane i niedostatecznie uzasadnione; często nie są one również zaopatrzone w konieczne opinje właściwych organów oraz Pana Starosty. Projekty w tej formie przesyłane nie nadają się oczywiście do urzędowego użytku i muszą być zwracane celem ich uzupełnienia; wskutek tego załatwienie spraw przewleka się i tylko nieznaczna stosunkowo ich liczba mogła być dotychczas ostatecznie załatwiona. Sprawy jednak, o których mowa mają dla gmin zainteresowanych doniosłe znaczenie, jest zatem rzeczą pożądaną, by mogły być uregulowane jaknajprędzej, a w każdym razie przed wejściem w życie nowych ustaw, dotyczących samorządu miejskiego, których uchwalenie przez Sejm Ustawodawczy nastąpić ma już w najbliższych miesiącach.

Z tych względów zechce p. Starosta sprawy, o których mowa traktować jako terminowe, przy przedkładaniu konkretnych wniosków zechce Pan przestrzegać ściśle następujących wskazówek:

1) W każdym projekcie powinnny być podane wszystkie wiadomości wymienione w cz. I p. 1, względnie 2 Instrukcji dołączonej do okólnika Nr. 140 z r. 1920 (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 9, poz. 98). Wiadomości te są niezbędne dla poglądu na charakter odnośnej miejscowości oraz na celowość projektu, winny być zatem możliwie dokładne i wyczerpujące. Z praktyki dotychczasowej zaznaczyć należy, że projekty podnoszenia osad do godności miast zazwyczaj są niedostatecznie oświetlane zwłaszcza, o ile chodzi o stwierdzenie zdolności prowadzenia samoistnej gospodarki skarbowej przez projektowaną gminę miejską, o czem mianowicie mówi się w p. 1 wspomnianej Instrukcji. Aczkolwiek przeto szkic preliminarza budżetowego projektowanego miasta może dac niedokładne tylko pojęcie o stosunkach skarbowych projektowanej gminy, należy go z reguły opracować zwracając przytem szczególną uwagę na to, jaki udział w utrzymaniu projektowanej gminy poniesć będzie musiał przemysł i handel i czy ze względu na stan ich rozwoju będą one mogły podołać przypadającym na nie ciężarom podatkowym.

2) Opis granic, o których mowa w cz. I p. 2 powołanej wyżej Instrukcji winien być tak opracowany by nie nastręczał żadnych wątpliwości. W szczególności, jeżeli chodzi o włączanie do miasta całych miejscowości (wsi, kolonji i t. d.) wystarczy dokładne wymienienie nazw tych miejscowości, należy jednak zbadać, czy grunta należące do tych miejscowości nie wchodzą w szachownicę z gruntami miejscowości, które do miasta nie mają być włączone, a jeżeli ten wypadek będzie miał miejsce, należy zaznaczyć czy „wyspy" gruntowe włączają się również do miasta, przyczem należy je dokładnie oznaczyć, wymieniając ich położenie i obszar.

O ile do miasta miały być włączone tylko części podmiejskich miejscowości, to projektowane granice miasta winny być opisowo określone w sposób wykluczający jakiekolwiek wątpliwości, przyczem opis ten winien opierać się na naturalnych właściwościach topograficznych, jak: rzeki, drogi, granice pól i t. d. W powyższy sposób ustalone być zwłaszcza winny punkty, w których granica zmienia swój kierunek. Prostolinijne odcinki granicy, które nie biegną wdłuż rzek, dróg i t. d. powinny być określone charakterystycznemi punktami końcowemi, oraz przez wskazanie ich kierunku i długości.

Z reguły wnioski powinny być zaopatrywane w plany o określonej skali sporządzone na podstawie pomiarów topograficznych. O ile sporządzenie takich planów z jakichkolwiek powodów jest narazie niemożliwe, należy do aktów sprawy dołączać przynajmniej szkic sytuacyjny miasta. Na szkicu tym w każdym razie winny być zaznaczone:

a) obecne granice miasta,

b) granice zabudowanej przestrzeni miasta,

c) całkowite granice miejscowości podmiejskich, które podlegać mają włączeniu do miasta w całości lub w części,

d) granice tych części miejscowości podmiejskich, które podlegają włączeniu.

Ponadto powinien być podany obszar objektów wymienionych powyżej, obliczony z możliwą dokładnością.

3) Ponieważ wskutek podniesienia osady do godności miasta oraz zmiany granic miasta uszczupla się obszar i zaludnienie odnośnej gminy wiejskiej, należy każdorazowo zbadać, czy wskutek tego uszczuplenia gmina wiejska będzie w stanie utrzymać swój byt samodzielny. O ileby wskutek znacznego uszczuplenia odnośną gminę wiejską należało skasować, należy zaprojektować, wynikające stąd dyslokacje.

4) Należy unikać projektowania włączenia do miasta części wsi, gdyż wskutek tego rozbija się gromadę wiejską, która ma wspólne interesa. O ile tego rodzaju wypadek jest nieunikniony należy zbadać, czy gromada nie posiada jakichkolwiek wspólnot, a w tym wypadku należy uprzednio porozumieć się z właściwym Komisarzem Ziemskim, co do odpowiedniego uregulowania podziału wspólnego mienia gromady. Opinji Komisarza Ziemskiego i Okręgowego Urzędu Ziemskiego należy zasięgać również w tych wypadkach gdy projektuje się włączenie do miasta wsi, posiadającej serwituty lub folwarku (wzgl. części tegoż), na którym one ciążą.

5) O ile do miasta miały być włączone objekty, stanowiące własność Państwa, należy zasięgnąć opinji władz, pod których zarządem te majątki się znajdują, czy z punktu widzenia interesów Państwa jako właściciela niema nic do zarzucenia przeciw temu włączeniu.

6) Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 20/II 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 19 poz. 92) sprawy, o których mowa winny być zaopatrywane we wnioski wszystkich zainteresowanych ciał samorządowych, a więc właściwych zebrań gromadzkich, rad gminnych i wydziałów powiatowych.

Rzecz prosta, że każdy projekt powinien być zaopatrzony we wniosek Pana Starosty.

Z powodu zaznaczonego wyżej terminowego charakteru spraw, o których mowa, zechcą Panowie Starostowie, niezależnie od naznaczonych w konkretnych wypadkach terminów przedstawienia odnośnych sprawozdań dalsze wnioski w omawianym przedmiocie przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu do dnia 1 czerwca r. b.

Warszawa, d. 22 kwietnia 1922 r. Nr. SM. 899/1/I.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

---

## 61.

**Okólnik do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast: Płocka, Włocławka i Żyrardowa w sprawie opodatkowania spożywców na rzecz Związków Komunalnych.**

Z polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych poniższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1922 r.
Nr. S. M. 875/I. IV.

Za Wojewodę
*Wł. Korsak.*

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. 602/D. B./1.

**Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych**

*w miejscu.*

Gorzelnie i rafinerje spirytusu uważać należy tylko za przedsiębiorstwa wytwarzające półfabrykat (spirytus surowy, spirytus rektyfikowany), który jako taki w myśl art. 3 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych z dnia 23 kwietnia 1920 r. Dz Ust. Nr. 37, poz. 210 nie może być dopuszczony do wolnego obrotu jako napój.

Z gorzelni może być w myśl § 1 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. Dz. Ust. Nr. 96, poz. 705 wywożony spirytus surowy tylko do wolnych skadów rafinerji spirytusu, zakładów denaturacyjnych, wzgl. octowni, a z rafinerji tudzież z gorzelni, posiadających oddział rektyfikacyjny, może być spirytus rektyfikowany wywożony tylko do fabryk wódek, do wolnych składów, do przydzielonych im z poborem spirytusu zakładów, przerabiających spirytus na cele techniczne, do aptek i szpitali.

Do konsumcji mogą być z fabryk wódek (likierni) wypuszczone tylko wódki gatunkowe (wódki, likiery, wina etc.) zawierające poniżej 45% alkoholu do koncesjonowanych detalicznych lub hurtowych miejsc sprzedaży i to we flaszkach zamkniętych i obanderolowanych, zaopatrzonych w etykiety, zawierające firmę fabryki, nazwę, ilość, stopniowość trunku.

Związki komunalne mogą pobierać dodatek do rządowej akcyzy tylko od tych ostatnich fabrykatów i to w chwili, w której te fabrykaty wychodzą z fabryki wódek gatunkowych do koncesjonowanych miejsc sprzedaży, celem spożycia na terytorjum Związku, nie zaś od tych fabrykatów, któte bywają wywożone z fabryki poza granicę tego terytorjum.

Z tego wynika, że gorzelnie i rafinerje jako warsztaty produkujące półfabrykat niedopuszczony do konsumcji nie są obowiązane do płacenia dodatków do akcyzy na rzecz Związków Komunalnych lecz, że do płacenia tych dodatków obowiązane są fabryki wódek gatunkowych, wzgl. nabywcy wódek gatunkowych, przeznaczonych do spożycia na obszarze danego Związku Komunalnego. Kontrola tych sprzedawców jest ułatwiona ze względu na posanowienia § 15 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. (Dz Ust. Nr. 96, poz. 705).

Od spirytusu przeznaczonego na cele techniczne, opałowe, na wywóz za granicę i na lecznictwo, który jest zwolniony w całości lub w części od rządowej akcyzy nie należy się Związkom Komunalnym dodatek.

Za Ministra Skarbu:
w z. podpis nieczytelny.

## 62.

### Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie uzupełnienia do przepisów rachunkowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrefów reskryptem z dnia 22 grudnia 1921 r. L. 3243/V poleciło Urzędom pocztowym by zgodnie z przepisami rachunkowo-kasowemi (Monit. Pol. z 1921 r. Nr. 295 § 9) zawiadomienia pocztowe o nadejściu przesyłek pieniężnych dla władz i urzędów doręczały tymże władzom i urzędom, przesyłki zaś wydawały Kasom Skarbowym na podstawie przedstawionych zawiadomień pocztowych bez specjalnego upoważnienia ze strony władz i urzędów, do których przesyłki były adresowane.

Oprócz tego na wniosek Ministra Skarbu, Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 21 stycznia 1922 r. L. 273/V zarządziło co następuje:

Na odcinkach przekazów pocztowych winno być podane:

1) nazwa urzędu przekazującego daną kwotę względnie, gdy nadawca jest osobą prywatną, jej imię, nazwisko i adres.

2) tytuł wpłaty i cel, oraz

3) N. pisma, które ewentualnie spowodowało wysyłkę danej kwoty.

Urzędy pocztowe mają przytem polecone, aby wymienione przekazy przyjmowane były tylko wtedy, gdy dane te zostaną rzeczywiście podane, w przeciwnym zaś razie zwracać będą przekazy nadawcom do uzupełnienia.

Powyższe rozporządzenia podaje się do wiadomości i użytku urzędowego z zastrzeżeniem, że nie zwalniają one w niczem od zastosowania się do wyżej wymienionego § 9 przepisów Rachunkowo-kasowych w pełnem brzmieniu tego paragrafu.

Warszawa, dnia 28 merca 1922 r.
N. B. G. 940/7 II.

Za Wojewodę:
*J. Przybyszewski.*

---

## 63.

### Okólnik (Nr. 25) do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych, materjałowych oraz napraw i robocizny.

W wykonaniu rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 13.XII 1921 r. Nr. Pr. BO. 5241 wydanego na podstawie pisma Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dn. 21.X 1921 r. Nr. 4339 polecam założyć i prowadzić księgę inwentarzową w tamt Starostwie stosując się do poniższych uwag i załączonej instrukcji.

Do księgi należy wpisać stan inwentarzy na dz. 1 stycznia 1922 r. z uzupełnieniem wszelkich zmian jakie zaszły w stanie inwentarza od tej daty do dnia założenia księgi.

Do księgi inwentarzowej należy wpisać nietylko inwentarz Starostwa, stanowiący własność etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, lecz również i inwentarz, stanowiący własność etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwa Zdrowia Publicznego, wyłączając jednak inwentarz, będący własnością Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu dla walki z epidemjami.

W celu wydzielenia w osobne grupy inwentarzy, stanowiących własność poszczególnych wyż. wymienionych Ministerstw, należy wpisywać je do księgi inwentarzowej w osobnych częściach księgi i dzielić inwentarz na działy, jak to wskazano w załączonej instrukcji. Ponieważ tym sposobem może się zdarzyć, że będą dwie grupy inwentarzy tego samego działu (np. Dz. I—Inwentarz biurowy), bo należący do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przeto należy przy cyfrach rzymskich, oznaczających dany dział dodawać literę dużą, która będzie oznaczać etat danego Ministerstwa. A więc dla Ministerstwa Spr. Wewn. lit. „W", dla Min. Zdr. Publ. lit. „Z" i dla Min. Rol. i D. P. lit. „R".

Tym sposobem np. biurko stanowiące własność M. S. Wewn. będzie zapisane do księgi inwentarzowej w części przeznaczonej dla M. S Wewn. i będzie nosiło znak (vide instrukcja poz. 7) Dz. I Nr. 1, gdy tymczasem biurko będące własnością Min. Roln. będzie nosiło znak Dz. I. R. Nr. 1.

Podkreślam, że inwentarz, stanowiący własność poszczególnych Ministerstw należy ściśle wydzielać w księdze inwentarzowej w osobne grupy, aby np. nie pomieszczać kolejno przedmiotów odnoszących się do danego działu, a będących własnością różnych Ministerstw np. Min. Spr. Wewn. Dz. I. Nr. 1 „a dalej Min. Zdr. Publ. Dz. I. Nr. 1" lecz należy wpisywać całość inwentarza, należącego do danego Ministerstwa, we wszystkich działach, a następnie wpisywać inwentarz należący do drugiego Ministerstwa np. Min. Spr. Wewn. Dz. I, potem II, III, i t. d, a dopiero następnie Min. Zdr. Publ. Dz. I. potem II, III i t. d.

Wykazy przybytku i ubytku inwentarzy należy odtąd przesyłać Urzędowi Wojewódzkiemu w okresach rocznych, wykazując stan inwentarzy na dz. 31 grudnia danego roku, które to wykazy winny być nadesłane do dn. 1 lutego roku następnego po sprawozdawczym,

Tym sposobem uchylam dotychczasowy sposób nadsyłania miesięcznych w tym względzie sprawozdań, z tem jednak, że po założeniu inwentarza tamt. Starostwa podług wyż. wymienionych przepisów, przedłoży tu Pan Starosta do dnia 1 czerwca r. b. wykaz inwentarzy wedle stanu w dniu 1 maja r. b.

Niezależnie od powyższego zarządzam założenie i prowadzenie stosownie do załączonej instrukcji księgę materjałową oraz księgę napraw i robocizny, do których należy wciągać wszelkie nabyte i otrzymane z urzędu Wojewódzkiego materjały oraz dokonane naprawy i roboty od dn. 1 stycznia r. b., a co było zastrzeżone w wyniku dokonywanej przez Urząd Wojewódzki kontroli rachunkowej Starostw. Zamknięcie księgi materjałowej należy sporządzić w okresach kwartalnych i odpisy zamknięć przesyłać Urzędowi Wojewódzkiemu do dnia 15-go następnego miesiąca po okresie sprawozdawczym. W odpisach wymienionych zamknięć nadsyłanych Urzędowi Wojewódzkiemu należy uwidocznić miesięczny przychód i rozchód materjałów za dany okres sprawozdawczy. Pierwsze takie sprawozdanie należy nadesłać do 15 lipca r. b. za półroczny okres ze stanem na dz. 30 czerwca r. b. zaś późniejsze sprawozdania już okresach kwartalnych do dnia 15 po kwartale sprawozdawczym.

Wszystkie wyż. wymienione księgi będą w najkrótszym terminie przesłane Starostwu. Polecam

więc tymczasowo doprowadzić do należytego stanu posiadany w Starostwie do wykonania powyższego zarządzenia materjał z tem, ażeby po otrzymaniu z Urzędu Wojewódzkiego omawianych ksiąg, wypełnienie tych ksiąg nie natrafiło na trudności.

W końcu zwracam uwagę na niezbędność wykazywania na przesyłanych przy sprawozdaniach rachunkach, pozycje ksiąg: inwentarzowej, materjałowej oraz napraw i robocizny, pod któremi rachunki te były wciągnięte do odnośnych ksiąg a co unormowane było tut. okólnikiem Nr. 13 z dn. 16.II r. b. (Dz. Urz. Woj. Warsz. z 1922 r. Nr. 2 poz. 23 punkt „H“ ustęp drugi).

Warszawa, dnia 20 marca 1922 r.
(Nr. BG. 1667/III).

Wojewoda:
(—) w. z. *Bilski.*

Załącznik.

**Załącznik do L. BG. 1667/III/1.**

## INSTRUKCJA

### w przedmiocie prowadzenia księgi inwentarzowej, księgi materjałowej oraz księgi napraw i robocizny.

1) Starostwo winno prowadzić:
- A. księgę inwentarzową,
  - a) przychodu
  - b) rozchodu
- B. księgę materjałową,
- C. księgę napraw i robocizny.

### Przepisy ogolne.

2) Wymienione pod poz. I-szą księgi winny być ponumerowane, przesznurowane i opatrzone pieczęcią bezpośredniej władzy przełożonej (tj. dla Starostw przez Urząd Wojewódzki).

3) Księgi powyższe powinny być prowadzone o ile możności bez poprawek. O ile jednak poprawki muszą być uskutecznione, powinny być zrobione atramentem czerwonym i zaświadczone podpisem poprawiającego. Zabronione są wszelkie podskrobywania lub wykreślania w ten sposób, by nie było widać, co jest przekreślone.

### Księga inwentarzowa.

4) Księgę przychodów inwentarza (wzór a) należy podzielić na następujące działy, oznaczając je cyframi rzymskiemi:

I. Umeblowanie biura.
II. Dodatkowe urządzenie biura.
III. Inwentarz kancelaryjny.
IV. Przedmioty do użytku kancelaryjnego.
V. Środki lokomocji.
VI. Bibljoteka.
VII. Przybory lekarskie i sanitarne.

Do działu I go należy wpisywać: biurka, stoły, stoliki, fotele, krzesła, ławki, szafy, etażerki, półki, wieszaki i t. p;

do działu II-go: spluwaczki, kosze do papieru, umywalnie i jej składowe części, jako to: miednice, dzbanki i kubły, mydelniczki, nadto dzwonki zwyczajne i elektryczne, zegary, termometry, obrazy, mapy, rolety do okien i portrjery, ręczniki, chodniki i dywany, ramy i przytrzymywacze do portrjer, przyciski na biurko, przyciski do dzwonków elektrycznych, popelniczki, podstawki do stempli i piór, lampy elektryczne lub naftowe wiszące i stojące, wywoływacze numerów do dzwonków elektrycznych (numeratory), słoiki do baterji i t. p.;

do działu III go: maszyny do pisania, przyrządy do powielania, rysowania, kałamarze, linje, maszynki do spinania kartek (tak zwane koniki), maszynki do temperowania ołówków, liczydła, numeratory pieczęcie (stemple natomiast wpisuje się do księgi materjałowej), noże i nożyce do otwierania korespondencji, teczki skórzane lub płócienne, torby, tablice do obwieszczeń i t. p.;

do działu IV go: naczynia do noszenia wody, węgla, śmieci i t. p., imbryki do gotowania wody, czajniki, tace, siekiery, topory, młotki, piły, heble, obcęgi, świdry, noże, nożyce, łopaty, kłódki i t. p.;

do działu V-go: samochody i części zapasowe do nich, konie i muły, uprząż, pojazdy, sanki, części zapasowe do taboru, derki na konie i t. p.;

do działu VI go: książki, skompletowane oprawne Dzienniki, mapy i t. p.;

do działu VII-go: instrumenty lekarskie, aparaty dezynfekcyjne, przybory sanitarne i t. p.

5) Księga rozchodów inwentarza (wzór b) nie jest podzielona na działy i prowadzi się ją stosownie do przepisów, zawartych w punkcie 11-tym tejże instrukcji.

6) Na początku księgi inwentarzowej przychodu winien być umieszczony skorowidz dla łatwiejszego odnajdywania działów.

7) Na każdym przedmiocie, należącym do inwentarza ruchomego, a zapisanym do księgi inwentarzowej powinien być namalowany farbą olejną lub tuszem **wyraźny i trwały znak i numer**, któryby stwierdzał własność przedmiotu podług następującego wzoru:

| |
|---|
| Starostwo Sochaczew. |
| Dz .......... Nr .......... |

### Sposob wciągania przedmiotow do ksiąg inwentarzowych.

8) Pod każdym kolejnym numerem (pozycją) księgi inwentarzowej przychodu i rozchodu może być umieszczony tylko jeden przedmiot.

9) W rubryce 2 ej księgi inwentarzowej przychodu należy szczegółowo opisać dany przedmiot i wskazać jego stan tak, ażeby przy kontroli faktycznej można było uzgodnić dany przedmiot z księgą inwentarzową. Przy zapisywaniu inwentarza żywego należy wskazać płeć, lata, wzrost, maść i znaki szczególne.

10) W rubryce 7 ej księgi inwentarzowej przychodu winno być wskazane miejsce ulokowania przedmiotu.

11) Przedmioty, które winny być wpisane na rozchód z powodu zużycia lub sprzedaży i t. p. wpisuje się do księgi rozchodu inwentarza za numerem kolejnym bez względu na przynależność danego rodzaju inwentarza do jednego z wymienionych w księdze przychodu inwentarza działów.

W rubryce 6-ej księgi inwentarzowej rozchodu oprócz krótkiej treści powodu dla którego przedmiot dany został wykreślony z inwentarza, należy podać Nr aktu (akt zniszczenia, przekazania sprzedaży i t. p), na podstawie którego zapisano na rozchód dany przedmiot.

Po wpisaniu przedmiotu na rozchód (do księgi inwentarzowej rozchodu), należy go odnotować w księdze inwentarzowej w rubryce przychodu, wpisując numer kolejny tego przedmiotu w księdze rozchodu inwentarza.

### Księga materjałowa.

12) Do książki materjałowej (wzór c) należy wpisywać przedmioty ulegające stosunkowo prędkiemu lub jednorazowemu zużyciu, tj. przybory do pisania jak ołówki, ochraniacze do ołówków, pióra, obsadki, podstawki na przybory pisarskie, atrament, suszki, bibuła, gumy do ołówków, papier do pisania, zeszyty, księgi rejestrowe i rachunkowe, formularze, druki, taśmy, papier woskowy i smarowidła do maszyn do pisania, pendzle do farb i gumy, klej, lak, pluskiewki, spinacze, stemple; dalej przedmioty do użytku gospodarczego, jak szklanki, spodki, łyżeczki, ścierki, smarowidła do wozów, szczotki, miotły, gwoździe, druty, sznury, węgiel, drzewo, nafta, baterje, lampki elektryczne, szkła do lamp, knoty, świece, oraz pasza i podściółka dla koni. Do księgi materjałowej wreszcie winny być wpisywane zakupione znaczki pocztowe, z tem jednak, że ewidencja zużycia znaczków pocztowych winna być prowadzoną ściśle przez oddział kancelaryjny w miarę wysyłki korespondencji.

13) Do książki materjałowej winny być wpisane wszystkie przedmioty, otrzymywane przez Starostwo bądź w drodze zakupu, bądź z Urzędu Wojewódzkiego.

14) Książka materjałowa musi być ponumerowana, przyczem po lewej stronie wpisuje się przychód, po prawej rozchód. O ile jednak przewiduje się, że lewa strona księgi materjałowej (przychód) nie będzie należycie zużytkowaną w ciągu danego miesiąca, należy po całkowitem zużytkowaniu strony prawej, przy odwróceniu następnej stronicy księgi materjałowej wpisywać na rozchód tak na lewej, jak i na prawej stronicy, uwidoczniając to napisem u góry „rozchód".

Na stronicy gdzie wpisuje się przychód, należy sporządzić następujące rubryki: 1) numer porządkowy, 2) datę dostawy, 3) przedmiot, jego określenie i źródło nabycia (firma), 4) ilość, 5) cena jednostkowa, 6) suma. Na stronicy zaś, gdzie wpisuje się rozchód, należy sporządzić rubryki: 1) numer porządkowy, 2) data wydania, 3) przedmiot, jego określenie, 4) komu wydano, 5) ilość, 6) uwagi.

Z końcem miesiąca sporządza się miesięczne zestawienie następnej wolnej stronicy, wpisując osobno w rubryce: 1) numer porządkowy, 2) przedmiot i jego określenie, 3) pozostałość z ubiegłego miesiąca, 4) przybyło w ciągu miesiąca, 5) razem, 6) wydano, 7) pozostaje. Odpisy miesięcznych zestawień winny być przez Starostwo wysyłane do Urzędu Wojewódzkiego w okresach kwartalnych do dnia 15 go następnego miesiąca i będą służyć za podstawę do kontroli racjonalnie zużytkowanych przedmiotów, umieszczonych w księdze materjałowej.

15) Ponieważ niektóre rzeczy, jak np. opał, pasza, smary i t. p., zapisywane do księgi materjałowej niepodobna codziennie ściśle rozchodowywać, należy je umieszczać na rozchód bądź w chwili ich zużycia, bądź w ściśle z góry określonym okresie, nie dłuższym jednak od miesiąca, motywując ów rozchód w rubryce „uwagi". O ile więc zastosowuje się termin miesięczny, należy dany przedmiot umieszczać na rozchód, z końcem każdego miesiąca.

### Przepisy prowadzenia księgi napraw i robocizny.

16) Do księgi napraw i robocizny (wzór d) winny być wpisane wszelkie uskutecznione naprawy (naprawa stołu, pieca, bryczki i t. p.), instalacja (założenie lub przeniesienie telefonów, wstawienie szyb do okien, wybielenie pokoju i t. p.), oraz robocizna (porąbanie drzewa, kucie koni, dostawa opału i t. p.).

W księdze tej należy zapisywać tylko te naprawy, instalacje i robocizny, które nie figurują w ogólnym rachunku, wystawionym na zakup danego przedmiotu, np. o ile rachunek na porąbanie względnie dostawę drzewa nie mieści się w ogólnym rachunku za zakupiony opał i t. p., gdyż w tym wypadku rachunek ten będzie zapisany do księgi materjałowej.

Wojewoda:
w. z. *Bilski.*

Wzór „a".

## Księga przychodu inwentarza.

Dział ..........................

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| № porządkowy przychodowy | Nazwa przedmiotu, jego opis i stan | Data otrzymania lub kupna | Od kogo otrzymano lub kupiono i na zasadzie jakiego dokumentu | Wartość lub cena Mk. | f. | Data i № asygnacji, za którą wypłacono pieniądze na kupno danego przedmiotu | Gdzie się znajduje przedmiot | Zmiany w stosunku do rubryki 7 ej | Odnośny № porządkowy rozchodowy | Uwagi |
| | Z przeniesienia | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | |

Wzór „b".

## Księga rozchodów inwentarza.

| 1 | 2 | 3 | 4 | | 5 | 6 | 7 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| № porządkowy rozchodowy | № porządkowy przychodowy | Nazwa przedmiotu | Wartość lub cena | | Data wykreślenia z inwentarza | Powód, dla którego przedmiot wykreślono z inwentarza z powołaniem się na odpowiednie zarządzenie | Uwagi |
| | | | Mk. | f. | | | |
| | Z przeniesienia | | | | | | |
| | | | | | | | |
| | | | | | | | |
| | | | | | | | |

Wzór „c".

## Księgi materjałowej i kwartalnego zestawienia zakupionych i wydanych materjałów.

1. Przychód. 1. Rozchód.

| L. p. | Data | Dostawca, rodzaj materjału | Ilość | Cena za jednostkę | | Suma ogólna | | Uwagi | L. p. | Data | Rodzaj materjału | Wydział | Ilość | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | Mk. | f. | Mk. | f. | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | | | | | |

**Zestawienie przychodu i rozchodu materjałów za czas od ............ do ............ 1922 r. w Starostwie ..............................**

| L. p. | Rodzaj materjału | Pozostałość na dz. | Przychód w I kwartale | Razem | Rozchód w I kwartale | Pozostałość na dz. | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | | |

Wzór „d".

## Księgi napraw i robocizny.

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | | 10 | | 11 | 12 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| № p. | Nazwa przedmiotu oddanego do naprawy (roboty), jego miejse zaprzychodowania i numer | № księgi inwent. przychodu | Powód oddania przedmiotu do naprawy (roboty) | Data oddania do naprawy | Do kogo odano do naprawy (roboty) | Z czyjego polecenia lub na zasadzie jakiego dokumentu | Na czyj rachunek | Żądana przez firmę lub rzemieślnika kwota | | Zapłacono | | Data i № asygnacji, za którą wypłacono pieniądze za naprawę | Uwagi |
| | | | | | | | | | | | | | |

## 64.

**Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie opłat od podań wnoszonych przez osoby zamieszkałe na Górnym Śląsku.**

Podania wnoszone przez osoby lub instytucje, mające zamieszkanie lub siedzibę w części Górnego Śląska, przyznanej Polsce, wystosowane do władz, mających siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej, podlegają w regule opłacie stemplowej; faktycznie jednak wnoszone są bez stempla nawet w tych przypadkach, w których obowiązujące na tych obszarach ustawy nie przewidują uwolnienia od opłaty stemplowej. Tłomaczy się to przedewszystkiem tem, że instytucja opłat stemplowych od podań jest obca prawu pruskiemu i niemieckiemu, a wobec tego ludność Górnego Śląska nie jest świadoma obowiązku stemplowania podań.

Ponieważ w przypadkach, o których mowa, ścisłe stosowanie przepisów prawnych o opłatach od podań a w szczególności żądanie dodatkowego uiszczenia opłaty natrafiłoby na znaczne trudności, a niezałatwienie podań z tego jedynie powodu, że nie są stemplowane, robiłoby wrażenie bardzo niekorzystne i mogłoby spowodować duże szkody pod względem politycznym, Ministerstwo Skarbu zezwala reskryptem z dn. 16/III r. b. L. 876/22 aż do czasu formalnego wcielenia części Górnego Śląska, przyznanej Polsce, na traktowanie podań nieostemplowanych, a wnoszonych przez osoby lub instytucje mające zamieszkanie lub siedzibę na Górnym Śląsku, narówni z należycie ostemplowanemi.

Powyższe podaje się do wiadomości, ścisłego przestrzegania oraz pouczenia podwładnych sobie urzędów.

Warszawa, d. 24 kwietnia 1922 r. Nr. BG. 1230/1/I.

Za Wojewodę:
(—) *J. Przybyszewski*

---

## 65.

**Okólnik (Nr 24) do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zawierania umów z niższymi funkcjonarjuszami.**

Zgodnie z zatwierdzonym na rok 1922 budżetem przesyłam w załączeniu wykaz przyznanych tamt. Starostwu etatów niższych funkcjonarjuszów państwowych. W związku z powyższym należy nadetatowym funkcjonarjuszom niższym wymówić posady w ten sposób, ażeby najdalej w dniu 1 czerwca r. b. faktyczna ilość funkcjonarjuszów niższych tamt. Starostwa była dostosowana do oznaczonego etatu, zarówno pod względem liczebnym, jak i pod względem obniżenia stopni płac w tych wypadkach, gdy obecna ilość i uposażenie ich przewyższa normy ustalone w załączonym wykazie. Wyjaśniam zarazem, że zwiększenie ilości funkcjonarjuszów niższych ponad przyznany etat drogą osiągnięcia oszczędności budżetowych przez obniżenie im stopni płac — jest niedopuszczalne.

W celu uproszczenia dotychczasowego sposobu przyjmowania do służby w starostwach niższych funkcjonaurszów państwowych, uchylam moc obowiązującą rozporządzenia mego z dn. 9/IX 1921 r. L. P. 2826/IX/1 ustęp ostatni, na którego podstawie przyjęcie do służby funkcjonarjusza niższego w starostwie wymagało zatwierdzenia przez Urząd Wojewódzki. Na przyszłość przyjmowanie do służby w starostwach funkcjonarjuszów niższych dokonywane być winno przez Pana Starostę w zakresie własnej kompetencji, przy zastosowaniu się do poniżej podanych zasad. Wymiar płac poszczególnych funkcjonarjuszy niższych nie może w żadnym wypadku przewyższać następujących norm:

1) woźni i stróże, jako maximum uposażenia III stop. płacy.

2) woźnice i posługacze, jako maximum uposażenia II stop. płacy.

3) stajenni, jako maximum uposażenia I stop. płacy.

4) gońcy, jako maximum uposażenia I stop. płacy.

W celu uniknięcia zbyt różnorodnego uposażenia niższych funkcjonarjuszów państwowych wskazanem byłoby wymierzanie płac w porozumieniu z sąsiedniemi starostwami, a także powodując się tem, że minimum płacy. o ile ono nie przewyższa miejscowych norm zarobkowych, nie powinno być niższe niż uposażenie II-go st. pł. dla woźnych i stróżów, I-go st. pł. dla woźniców i posługaczy i połowy I go st. pł. dla stajennych i gońców.

a) W o ź n i jako funkcjonarjusze niżsi n i e e t a t o w i przyjmowani być winni do służby nadal na zasadzie nominacji prowizorycznych na czas do odwołania, przyczem nominacje te winny wyraźnie określać ich charakter służbowy (prowizorycznego woźnego) oraz określić jednomiesięczny termin wypowiedzenia (wzór nominacji załącza się).

b) I n n i f u n k c j o n a r j u s z e n i ż s i t. j. stróże, posługacze, woźnice, stajenni i gońcy przyjmowani być winni na zasadzie zawieranych z nimi kontraktów wedle posiadanych w starostwie formularzy,

Nadto wyjaśniam: Podwyższanie norm (stopnia) płacy wymaga każdorazowej zgody Urzędu Wojewódzkiego, Pracownikowi kontraktowemu winny być wymierzane pobory z dołu, celem zabezpieczenia możliwych potrąceń z płacy przy ewentualnem porzuceniu zajmowanego przez niego stanowiska. Pobory pracowników kontraktowych podlegają jednorazowemu opodatkowaniu w formie opłaty stemplowej w myśl okólnika M. S. W. Nr. Pr. D. 3531 „Dz. Urz. M. S. W." Nr. 10/1921 r. na co zwrócono szczególną uwagę Pana Starosty reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z dn. 30/XI 21 r. L. Pr. 1557/II 5. Wobec ewentualnych trudności jednorazowego uiszczenia opłaty stemplowej ze względu na jej wysokość, dopuszczalne jest, by spłata jej należności była rozkładana na kilka rat miesięcznych (najdłużej na 6 miesięcy). Ocenę co do okoliczności rozłożenia opłaty stemplowej pozostawia się do uznania Pana Starosty i na jego odpowiedzialność. Zawarte przez Pana Starostę projekty kontraktów zwraca się równocześnie, przyczem opłacone przy ich zawieraniu opłaty stemplowe zaliczyć należy pracownikom kontraktowym na poczet należnych stempli w nowych umowach gdyby takie musiały być na nowo zawarte w związku

z ewent. obniżeniem wymierzanego do dn. 1/V r. b. uposażenia. Zaznaczam przytem, że zwroty z tytułu nadpłaconych ew. należności stemplowych nie mogą być dokonywane.

Wobec częstych zapytań PP. Starostów wyjaśniam, że pracownikom kontraktowym nie przysługuje prawo otrzymywania zaliczek na płacę, oraz zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci.

a) Woźnice pobierać mogą uposażenie nie przewyższające poborów II stopnia służbowego. W tych więc Starostwach, w których wskazane maximum jest w chwili obecnej przekroczone, należy bezzwłocznie zawiadomić woźnicę o rozwiązaniu z nim stosunku służbowego w celu zawarcia nowej umowy dostosowanej do wskazanego wyżej maximum płacy z mocą obowiązującą od dn. 1 czerwca r. b. Umowy z woźnicami odpowiadać winny załączonemu wzorowi. We wzorze tym śród świadczeń na rzecz woźnicy nie jest przewidziana odzież robocza, w poszczególnych i wyjątkowych jednak wypadkach, może Pan Starosta wystąpić do Urzędu Wojewódzkiego — wnioskiem o udzielenie potrzebnego na zakup odzieży kredytu, który udzielony będzie w miarę możności.

Ułożenie szczegółowej instrukcji dla woźniców powierzy Pan Starosta miejscowej Komisji Gospodarczej.

Ilość woźniców w Starostwie odpowiadać winna ilości posiadanych przez starostwo koni, a mianowicie:

przy 4 posiadanych koniach—2 woźniców
„ 3 „ „ —1 „ i 1 stajenny
„ 2 „ „ —1 „

W tych starostwach, w których ilość woźniców przekracza wskazaną normę należy ilość zredukować poczynając od dnia 2 czerwca r. b. do ustalonej normy:

b) Stajenni jak to już zaznaczono pobierać winni uposażenie, nie przewyższające poborów pierwszego stopnia płacy. Instrukcja służbowa opracowana przez komisję gospodarczą określić winna pracę tych funkcjonarjuszy, jako pomocniczą przy pracy woźnicy, nie wykluczającą jednak wyjazdów służbowych (powożenia samodzielnego).

Podany wzór umowy o woźnicach służyć winien jako wzór umowy, przy zawieraniu umów ze stajennymi.

c) Gońcy zasadniczo otrzymywać winnni połowę poborów odpowiadających I-mu st. pł. Funkcjonarjusz, otrzymujący pobory wyższe niż połowa I-go st. pł. staje się przez to, zgodnie z nomenklaturą ustaloną przez Prezydjum Rady Ministrów „gońcem starszym". Gońcy powyżej lat 18 mogą być przyjmowani do służby nietylko na zasadzie umowy służbowej, jako pracownicy kontraktowi, lecz i na zasadzie nominacji prowizorycznej w charakterze nieetatowych funkcjonarjuszy niższych podobnie, jak woźni. Z uwagi na to, że stanowisko funkcjonarjusza nieetatowego, przyjętego na zasadzie nominacji daje większe uprawnienia niż stanowisko pracownika kontraktowego (np. zaliczki na płace, zapomogi, na wpisy szkolne i t. p.), goniec przyjęty być może na stanowisko pracownika nieetatowego (z wystawieniem prowizorycznej nominacji) jedynie za zgodą Urzędu Wojewódzkiego. Pobory gońców zaokrąglać należy do dziesiątek przez potrącanie jednostek (np. zamiast 4378 = 4370 mk.).

Podając powyższe do wiadomości i wykonania zaznaczam z całym naciskiem, że wszelkie rozporządzenia władz centralnych, dotyczące przyjmowania do służby lub warunków pracy funkcjonarjuszy niższych, podawane do wiadomości lub wykonania władzom II instancji, a publikowane w odnośnych Dziennikach Urzędowych mogą być stosowane przez Pana Starostę jedynie na skutek zarządzenia Urzędu Wojewódzkiegg.

Warszawa, d. 20 kwietnia 21 r. L. BG. 808/I/1.

Wojewoda:
w z. *Bilski.*

## UMOWA.

W dniu .................... 19...... r. w .............. p. .................... działający w imieniu Urzędu .................... z jednej strony i p. .................... woźnicą z drugiej zawarli umowę następującą:

§ 1.

P. .................... podejmuje z dniem .................... 19...... r., obowiązki woźnicy Urzędu .................... polegające na stałem utrzymywaniu w należytym porządku taboru Urzędu .................... oraz na wyjazdach w charakterze woźnicy na każde polecenie Urzędu .................... tudzież zobowiązuje się do ścisłego stosowania się do wydanej przez Urząd instrukcji służbowej.

§ 2.

Za oznaczone powyżej czynności p. .................... otrzymywać będzie uposażenie miesięczne równe uposażeniu .................... stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych wraz z odpowiedniemi dodatkami drożyźnianemi i rodzinnemi, ustanowionemi Ustawą z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Rzplitej Nr. 65 poz. 429), przyczem w miarę podwyższania lub obniżania mnożnika dodatku drożyźnianego dla funkcjonarjuszów państwowych rośnie lub obniża się w ten sam sposób wynagrodzenie Pana .................... bez potrzeby rewizji niniejszej umowy. Powyższe wynagrodzenie wypłacane będzie miesięcznie zdołu, poczynają od dnia .................... 19...... r. przez cały czas trwania umowy.

§ 3.

W razie dalszych wyjazdów trwających dłużej niż sześć godzin p. .................... otrzymywać będzie „strawne" w wysokości przewidzianej dla funkcjonarjuszy niższych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (djeta zasadnicza 20 mk.).

§ 4.

Dni świąteczne, jako dni wypoczynkowe w tygodniu wolne są od wyjazdów służbowych, Urzędowi jednakże przysługuje prawo wezwania p. .................... do udania się w drogę.

§ 5.

Na wypadek śmierci lub ciężkiego kalectwa p. ........................................ pozbawiającego go zdolności do pracy skutkiem nieszczęśliwego wypadku w służbie Urząd ........................................ do czasu wprowadzenia powszechnego ubezpieczenia od wypadków, wniesie do Naczelnika Państwa o udzielenie rodzinie ........................................ stosownego jednorazowego daru.

§ 6.

Na wypadek śmierci naturalnej p. ........................................ rodzinie jego (żonie lub dzieciom) wypłacona będzie 1-miesięczna płaca (wraz z dodatkami) w takim wymiarze, w jakim pobierał ją w miesiącu, w którym śmierć nastąpiła

Dalsza rodzina, względnie osoby obce, któreby poniosły koszta pogrzebu, otrzymają po należytem ich udowodnieniu zwrot poniesionych kosztów, jednakże w sumie, nie przewyższającej 1-mies. płacy.

§ 7.

Pan ........................................ przyjmuje do wiadomości postanowienia zawartę w art, 95—103 Ustawy o państwowej służbie cyw. z dnia 17 lutego 1922 r. Dz. Ust. 21/1922 poz. 164 i art. 15 do 21 włącznie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 521 i zobowiązuje się ściśle stosować do tych postanowień, w szczególności także do regulaminów, Instrukcji i innych zarządzeń, wydanych przez ........................................(władzę lub urząd), a normujący porządek pełnienia służby wewnętrznej i zewnętrznej.

P. ........................................ odpowiada za wszelkie uszkodzenia koni, taboru i uprzęży, wynikłe z jego winy lub zaniedbania.

Odszkodowanie za te uszkodzenia w wysokości, ustalonej przez Komisję Gospodarczą Urzędu, strąca się z poborów p. ........................................ Urzędowi przysługuje w takich wypadkach prawo rozwiązania umowy niniejszej bez wypowiedzenia, przewidzianego w § 9 przyczem p. ........................................ nie będzie miał prawa do żadnego odszkodowania z tego powodu.

§ 8.

P. ........................................ przysługuje prawo do urlopu 2-tygodniowego corocznie. Czas tego urlopu oznacza Urząd po porozumieniu się z p. ........................................

§ 9.

Umowa niniejsza obowiązuje strony od dnia ........................................ i może być rozwiązana przez obydwie strony z wypowiedzeniem jednomiesięcznem. Przed rozwiązaniem umowy Pan ........................................ obowiązany jest uprzednio uregulować wszyskie zaciągnięte przez się względem ........................................ zobowiązania.

§ 10.

Rozstrzygnięcie sporów, mogących wyniknąć pomiędzy stronami z umowy niniejszej, należy do Sądów, położonych w siedzibie Generalnej Prokuratorji, względnie w siedzibie terytorjalnie właściwego oddziału Prokuratorji Generalnej.

§ 11.

Umowę niniejszą spisano w 2 egz., z których jeden przechowuje Urząd drugi zaś został wręczony p. ........................................ za jego pokwitowaniem.

Podpisy:

Załącznik do L. BG. 808/I/1.

Starostwo ........................................
L. ....................
dn. ....................
(miejscowość)

**Wzór nominacji dla woźnych.**

Do Pana

........................................

w ........................................

Przyjmuję Pana od dn. .................... 192..... r. na czas aż do odwołania z wymówieniem jednomiesięcznem na stanowisko prowizorycznego woźnego w Starostwie .................... z uposażeniem miesięcznem odpowiadającem .................... stopniowi płacy niższych funkcjonarjuszy państwowych wg. ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 65 1920 r. poz. 429, płatnem zgóry w miejscowej Kasie Skarbowej. Celem objęcia obowiązków służbowych zgłosi się Pan w Starostwie najdalej do dnia ....................

Starosta:

---

**66.**

**Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego jako Przewodniczącym Pow. Kom. do b. c. i z. w sprawie konieczności oznaczania cen hurtowych.**

Poniższe podaje się do wiadomości i stosowania.

Warszawa, d. 24 marca 1922 r. Nr. AD. 2627/11/II.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel*

Główny Urząd
WALKI Z LICHWĄ
w Warszawie
ul. Marszałkowska 97-B.
dnia 20 marca 1922 r.
Nr. 1471/Prez.

**Do Pana Wojewody w m. st. Warszawie.**

Z przeglądu nadsyłanych tu cenników okazuje się, że Komisje dla badania cen nie zajmują się naogół ustalaniem cen hurtowych, co w wysokim stopniu utrudnia uporządkowanie stosunków w handlu detalicznym, nie oznacza się np. cen żywej wagi mięsa, co uniemożliwia kontrolę kal-

kulacji rzeźników i wywołuje usprawiedliwione ich rekryminacje. Po miastach dokąd włościanie zwożą swe produkty i sprzedają je hurtownie, żądają oni także cen oznaczonych dla detalu, wskutek czego handlarze, trudniący się sprzedażą detaliczną, zmuszeni są do używania różnych niepożądanych sposobów aby dojść do swojego zysku. Do ceny detalicznej ma producent, dostarczający sam towar do miasta, prawo tylko wtedy, gdy go sprzedaje bezpośrednio spożywcy. W innych wypadkach występuje on jako hurtownik i ma prawo tylko do ceny hurtowej.

Proszę więc uprzejmie o polecenie powiatowym komisjom, aby ile możności a przynajmniej przy artykułach spożywczych oznaczały obok detalicznych, hurtowe ceny.

Prokurator Sądu Najwyższego
i Naczelnik Głównego Urzędu:
*Piaś*

---

## 67.

### Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zwalczania lichwy.

Poniższe udzielam do wiadomości i stosowania.

Warszawa, d. 28 kwietnia 1922 r. Nr. AD 2387/2/II.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. S. A. 299.
Warszawa
dnia 8 kwietnia 1922 r.

**Okólnik Nr. 52.**

**Do wszystkich Panów Wojewodów.**

Ustawą z dnia 17.XII. 1921 r. przekazane zostały Ministerstwu Spraw Wewnętrznych pewne uprawnienia zlikwidowanego Ministerstwa Aprowizacji. Do tych uprawnień, a zarazem obowiązków należy przedewszystkiem zwalczanie powszechnego w czasie powojennym dążenia do ciągnięcia nadmiernych zysków ze strony handlarzy a nawet producentów przy sprzedaży przedmiotów pierwszej potrzeby. Jako podstawę prawną ma Ministerstwo ustawę o walce z lichwą i oparte na niej rozporządzenie Rady Ministrów o komisjach do badania cen i zysków.

Z nadesłanych sprawozdań, z publikacji i interwencji poselskich przekonałem się, że władze powiatowe nie wywiązują się dotychczas należycie z tego ważnego zadania. Na pewne niewłaściwości w postępowaniu przy ściganiu nadużyć w dziedzinie cen za towary, pragnę zwrócić uwagę Pana Wojewody. Przedewszystkiem więc podnoszone jest jednostronne stosowanie przepisów powołanych ustaw tak przez Powiatowe Komisje badania cen jak zwłaszcza przez organa wykonawcze policyjne. Ściga się wszędzie z wielką gorliwością nadmiernie wysokie ceny na produkty żywnościowe, a pomija się nieraz prawie zupełnie lichwiarskie ceny na skóry, mydło i t. p. produkty rękodzieła i przemysłu. Wywołuje to zupełnie zrozumiałe rozgoryczenie u producentów—rolników zwłaszcza drobnych, na których przedewszystkiem odbija się gorliwość organów policyjnych w tępieniu cen lichwiarskich. Następnie podnieść należy, że energja tak Komisji, jak i policji, idąc po linji najmniejszego oporu, skierowuje się przeciwko drobnym producentom, gospodyniom wiejskim, przynoszącym na targi miejskie owoce swego gospodarstwa. Ministerstwo otrzymuje wiadomości, że przytem popełniane są rzekomo nadużycia w ten sposób, że skonfiskowany towar zostaje sprzedawany nieraz po cenie wyższej od tej, z powodu której został właśnie skonfiskowany.

Na wszystkie powyższe okoliczności zwracam uwagę Pana Wojewody i usilnie proszę o użycie całego swego wpływu, aby sprawę zwalczania lichwy towarowej, a więc i drożyzny — jaknajpilniej na właściwą zechciał skierować drogę. Pociąganie do odpowiedzialności drobnych wytwórców nabiału, na czem przeważnie wyczerpuje się działalność władz miejscowych—to nie jest rozwiązaniem zagadnienia lichwy towarowej.

W końcu przypominam wystosowany w tej sprawie okólnik z 26/II b. r. i oczekuję sprawozdania z wydanych przez Pana Wojewodę zarządzeń w myśl niniejszego pisma do dni 10 ciu.

Minister:
*Antoni Kamieński* w. r.

---

## 68.

### Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie zwalczania drożyzny.

Poniższe udzielam do wiadomości z wyjaśnieniem, iż winien p. Starosta wykorzystać wszystkie uprawnienia, jakie daje mu Ustawa o zwalczaniu lichwy, a szczególnie przepisy zawarte w art. 24 tej Ustawy. Nadto należy dołożyć wszelkich starań, aby komisje do badania cen i zysków jaknajszerzej rozwinęły swoją działalność.

Za Wojewodę:
*Manteuffel.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. S. Z. 1387
Warszawa
d. 10 kwietnia 1922 r.

**Okólnik Nr. 50.**

**Do wszystkich Panów Wojewodów.**

Szybki wzrost drożyzny środków pierwszej potrzeby w ostatnich tygodniach przybiera rozmiary niepokojące. Przyczyny tego zjawiska są bardzo różnorodne. Zła wola nadmiernej ilości pośredników handlowych z czasów powojennych w połączeniu z niewątpliwym brakiem środków żywnościowych, spowodowanym klęską elementarną roku ubiegłego (znaczny niedobór w paszy i okopowych) wywołują przedewszystkiem drożyznę obecną. Do tego dodać trzeba przyłączenie nowych obszarów i napływ repatrjantów, którym wszystkiego, co do życia potrzebne dostarczyć trzeba.

Wobec tego Rząd postanowił przedsięwziąć wszystkie środki doraźne, jakie tylko od niego zależą, a w szczególności zarządzić to wszystko, co może zaradzić brakowi, ułatwić przywóz z zagranicy przez zdjęcie zakazów, obniżenie ceł, taryf przewozowych na kolejach i utrudnić wywozy przez wydanie odpowiednich zakazów i dopilnowanie granicy. Tu, niestety, napotyka Rząd na wielkie trudności z powodu bardzo długiej linji granicznej, a także z powodu obecności w Państwie znacznego procentu ludności, żyjącej wyłącznie z pośrednictwa, a niespojonej jeszcze mocno z Państwem Polskiem. Strzeżenie przeto granic staje się zagadnieniem, wymagającem nadzwyczajnej energji i nieustannej czujności. W tym względzie liczę na wybitnie czynne współdziałanie Panów Wojewodów. Należy użyć w tym wypadku wszystkich środków, nie lekceważyć ciągłego odwoływania się ludności, oraz wezwać Zarządy gmin granicznych, aby współdziałały energicznie z organami Rządu, przeznaczonymi do strzeżenia granicy, a Zarządy gmin wewnątrz Państwa, aby współdziała z organami Rządu w ich akcji tępienia spekulacyjnego skupu artykułów pierwszych potrzeb.

Na brak towarów w obrocie wpływa niewątpliwie również umyślne magazynowanie tychże przez spekulantów. Wykrywanie takich składów i pociąganie winnych do odpowiedzialności może także częściowo zapobiec drożyźnie. W ogólności proszę Pana Wojewodę o polecenie pp. Starostom wykorzystywania dokładnego wszystkich tych uprawnień, jakie im daje Ustawa o zwalczaniu lichwy, zwłaszcza zawartych w przepisach art. 24 tej ustawy (umowy rzeźników, piekarzy i t. p.).

Popieranie ruchu spożywczo - spółdzielczego stanowi także jedną z dróg do uzdrowienia stosunków w dziedzine wymiany, gdzie rządzi obecnie niepohamowana chęć zysku i spekulacji. Należy również zwrócić uwagę i przypilnować, aby czynniki samorządowe współdziałały więcej intensywnie z Komisjami do badania cen.

Oczękuję od Pana Wojewody i sprawozdania z wykonania powyższego i własnych ewentualnie projektów lub zarządzeń, co do zwalczania drożyzny na terenie powierzonego Panu Województwą

Minister:
*Kamieński* w. r.

---

## 69.

### Okolnik do Panow Starostow Wojewodztwa Warszawskiego jako Przewodniczących Pow. Kom. do b. c. i z. w sprawie ustalania cen wytycznych.

Poniższe podaje się do wiadomości i stosowania.

Warszawa, d. 24 marca 1922 r. Nr. AD. 2996/12/II.

Za Wojewodę:
(—) *Manteuffel.*

Główny Urząd
Walki z Lichwą
Warszawa
Marszałkowska 97 b.
dn. 20 marca 1922 r.
Nr. 1404/Prez.

**Do Pana Wojewody**
*w m. st. Warszawie.*

Niektóre Komisje, nie widząc jak w obecnym okresie zwyżkowym nadążyć szybkim zmianom cen rynkowych, uciekają się do najfatalniejszego sposobu ominięcia trudności i zaniedbują poprostu oznaczania cen, ulegających najsilniejszym wahaniom. Proszę zatem o udzielenie wszystkim powiatowym Komisjom następującego pouczenia.

Działalność Komisji dla badania cen nie ogranicza się tylko do okresów, w których ceny są mniej więcej stałe lub mają tendencję zniżkową. Przeciwnie, zadania Komisji i jej odpowiedzialność wzrastają w chwili, jak obecna, kiedy ceny rosną. Zadaniem Komisji jest wtedy 1) badać skrupulatnie przyczyny zwyżki i tylko usprawiedliwioną uwzględniać, 2) po skonstatowaniu, że zwyżka jest w zasadzie uzasadnioną, baczyć, aby ona nie przekroczyła koniecznej miary, 3) dla utrzymania tej miary rozwinąć jaknajwiększą energję i postarać się o to, by Starostwo jako I instancja administracyjno-karna działało z całą surowością.

Żadną miarą niemożna zaniechać ustalania cen, choćby przyszło ustalać je co tygodnia. Na ten wypadek należy zastosować metodę, wprowadzoną już w innych Komisjach, a mianowicie wybrać podkomisję z 2 osób — jednego z grona producentów (handlu lub przemysłu), drugiego z grona konsumentów i Komisje pod przewodnictwem przewodniczącego Komisji upoważnić do normowania cen w okresie między posiedzeniami pełnej Komisji. Ponieważ taka Podkomisja z natury rzeczy nie będzie mogła ustalać cen wszystkich artykułów należy przedstawicieli produkcji (względnie handlu) dobierać odpowiednio. W ten sposób taka podkomisja składać się będzie: 1) z przewodniczącego, 2) przedstawiciela spożywców i 3) dla każdego rodzaju towaru z innego przedstawiciela drugiej grupy.

Prokurator Sądu Najwyższego
i Naczelnik Głównego Urzędu:
(—) *Ptaś.*

---

# V.

## 70.

### Odznaczenia i Ruch służbowy.

A. DEKRET.

Na wniosek Rady Ministrów i stosownie do ustawy z 4 lutego 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 24 poz. 137), nadaję Panu Władysławowi Sołtanowi, Wojewodzie Warszawskiemu, w uznaniu zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie

działalności społecznej i państwowej odznaki orderu „Odrodzenia Polski" klasy III.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski*

Prezydent Ministrów:
(—) *Antoni Ponikowski*

Warszawa-Belweder, dnia 2 maja 1912 r.

## B. RUCH SŁUŻBOWY.

### I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował p. o. referenta Jana Emeryka referentem; b) przeniósł urzęd. VIII st. sł. Zdzisława Górnisiewicza z Województwa Stanisławowskiego do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

B. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: a) mianował p. o. Inspektora majątków państwowych Jana Tustanowskiego Inspektorem majątków państwowych; b) przeniósł Lustratora weterynarji Eugenjusza Kostrzewskiego z Wojew. w Nowogródku do Urzędu Wojew. Warszawskiego.

C. Wojewoda: a) mianował Stanisława Podwińskiego p. o. urzęd. IX st. sł; Feliksa Sykowskiego p. o. urzęd. X st. sł.; a) awansował p. o. urzęd. XI st. sł. Franciszka Balwierza i Bolesława Sawickiego do X st. sł.; c) zwolnił p. o. urzęd. VIII st. sł. Djonizego Kaweckiego.

### II. W Starostwach.

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował Eugenjusza Orlickiego p. o. urzęd. VII st. sł. we Włocławku; kierownika Starostwa Radzymińskiego w VII st. sł. Gustawa Orłowskiego Starostą w VI st. sł. w Radzyminie; referenta Starostwa Nieszawskiego Józefa Boksę Starostą w VI st. sł. w Łowiczu.

B. Minister Zdrowia Publicznego: a) mianował. D-ra Adama Ordyńskiego prowizorycznym lek. pow. w Łowiczu w VII st. sł.

C. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: a) przeniósł p. o. lek. wet. w VII st. sł. Józefa Cegłowskiego z Województwa Kieleckiego do Starostwa w Mińsku Mazowieckim; b) zwolnił pow. lek. wet. w Rypinie Eugenjusza Severina.

D. Wojewoda: a) mianował Wiktora Wullerta p. o. urzęd. VIII st sł w Grójcu; Romualda Spyrę p. o. urzęd. XI st. sł. w Ciechanowie; b) zwolnił lek. pow. w Łowiczu D-ra Kazimierza Bacię i lek. pow. w Grodzisku D-ra Stefana Sałacińskiego; urzęd. VIII st. sł. Maksymiljana Olszewskiego w Rawie, Teofila Dulębę w Rypinie, Stefana Sarnowskiego w Aleksandrowie; p. o. urzęd. X st. sł. w Rawie Stefana Wojanczyka p. o. urzęd. XI st. sł. w Prasnyszu Henryka Romanowskiego; c) unieważnił dekret przyjęcia Stefana Koźlakowskiego na p. o. ref. rol. w Płońsku, Jana Roga na p. o. urzęd. VIII st. sł. w Płocku.

---

# VI.

## 71.

**Komunikat Wydziału R. i W. o otworzeniu pracowni rozpoznawczej.**

Na podstawie pisma Ministerstwa Rolnictwa L. 1025/WO z dnia 17 lutego 1922 r. począwszy od 1 marca r. b. badania rozpoznawcze objektów ze zwierząt chorych lub podejrzanych, dla całego państwowego zarządu weterynaryjnego przeprowadzone będą przez 4 wojewódzkie pracownie rozpoznawcze, których działalność rozciągać się będzie na poszczególne województwa według następującego podziału:

1) pracownia rozpoznawcza w Warszawie obsługuje województwa: warszawskie, białostockie, poleskie i nowogrodzkie;

2) pracownia rozpoznawcza w Łodzi — województwa: łódzkie i kieleckie;

3) pracownia rozpoznawcza we Lwowie — województwa. lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie;

4) pracownia rozpoznawcza w Krakowie — województwo krakowskie.

Warszawa, d. 8. IV. 22 r. Nr. 611/8 W.

Za Wojewodę
*Ihnatowicz*

---

## 72.

**Wykaz czynności Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego**

(uzupełnienie do Komunikatu, umieszczonego w Dz. Urzęd. W. W. Nr. 9 ex 1921 poz. 158).

Do czynności Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego należą:

1) rozstrzyganie w II instancji odwołań przeciw orzeczeniom i zarządzeniom Władz Przemysłowych I instancji;

2) wydawanie pozwoleń na urządzenia i uruchomienie fabryk i zakładów przemysłowych za wyjątkiem zakładów, na założenie ktorych pozwolenia wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu, (art. 240 ustawy o Przem. fabr. i rzemieśln. Zbiór praw ces. ros. t. XI część 2, wyd. 1913 r.);

3) dozór nad przestrzeganiem przepisów ustaw przemysłowej i kotłowej;

4) przyjmowanie za pośrednictwem swych delegatów udziału w komisjach, związanych ze sprawami, wyszczególnionemi w p. 2;

5) opinjowanie w sprawach kredytu dla przemysłu i udzielania pożyczek drobnemu przemysłowi i rzemiosłom;

6) popieranie z urzędu spraw, mających na celu rozwój przemysłu i rzemiosł;

7) dokonywanie przeszacowań majątku zakładów przemysłowych spółek akcyjnych, pragnących przewalutować swój kapitał zakładowy;

8) zbieranie dla Ministerstwa Przemysłu i Handlu danych o przemyśle;

9) prowadzenie statystyki przemysłowej.

Niezależnie od powyższego w Wydziale Przemysłowym urzęduje Instruktor Stowarzyszeń Przemysłowych inż. Józef Kołaczkiewicz, do zakresu działania którego należą sprawy, dotyczące Zgromadzeń (cechów), Stowarzyszeń oraz Związków.

## 73.

## Rozkaz Min. Spr. Wojsk. o zakazie stanowienia wypożyczanych klaczy.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Departament X.
Liczba 6359/Rem.
Nr. 408-91.

Warszawa, dnia 20.III.1922.

**Do Dowództwa Okręgu Korpusu Nr VI.**
*Lwów.*

Na tamt. 8810/Rem. z dnia 11/III.22 r. zawiadamiam, że wobec likwidacji sprawy koni wypożyczanych za rewersami i wobec tego, że konie te są pierwszą rezerwą wojskową, stanowienie klaczy wypożyczanych jest niedozwolone, o czem należy wszystkich zainteresowanych powiadomić.

z r. Kierownika M. S. Wojsk.
w/z Szefa Departamentu X.
(—) *Grabowski*
Major.

## 74.

## Obwieszczenia, o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30.IV. 1922 r. L.AD. 1757/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr 209 stowarzyszenie pod nazwą: Rada Opiekuńcza pow. Kutnowskiego.

---

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 24 kwietnia 1922 r. L.A.D. 3764/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr 207 stowarzyszenie pod nazwą: Straż Ogniowa Ochotnicza w Wieczfni pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 5 kwietnia 1922 r. L.A.D. 1405/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr 208 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Żydowskich szkół średnich „Moriach" we Włocławku.

# OGŁOSZENIA.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku Eugenjusz Płoski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Aleksandrze Irce, współwłaścicielu dóbr osada młynarska Lubowidz, powiatu mławskiego;
2) Eleonorze-Honoracie Sadkowskiej, współwłaścicielce dóbr Zagajewo A. B., pow. płońskiego;
3) Stanisławie Klukowskiej, współwłaścicielce dóbr Zagajewo A. B., pow. płońskiego;
4) Stefanji—Anieli Śniegockiej, współwłaścicielce nieruchomości №№ 207, 208 i 209 w Płocku;
5) Janie i Helenie z Ziółkowskich małżonkach Ulickich, współwłaścicielach dóbr Falencin-Rogowo, pow. płockiego;
6) Adamie Stefańskim, współwłaścicielu parceli №№ 5 i 6 z dóbr Półwierzbick lit A, powiatu rypińskiego;
7) Pawle Waliszewskim, współwłaścicielu dóbr Zytowo A. pow. sierpskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 1 grudnia 1922 r. w kancelarji tegoż notarjusza w Płocku.

---

Notarjusz Hipoteczny w Płocku, Z. Ślaski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Gadomskim Marjanie, właścicielu parceli № 11, z dóbr Białyszewo i Szczepanki A., powiatu sierpskiego;
2) Wajnsztoku vel Wajsztoku Wólfie, właścicielu nieruchomości w Płocku № 71;
3) Perelgricu Mendlu-Jakóbie, współwłaścicielu nieruchomości w Płocku № 258 F.;
4) Radtke Janie, współwłaścicielu dóbr Siemiątkowo-Pańskie czyli Koziebrodzkie i właścicielu parceli № 35 z dóbr Siemiątkowo Rogalne B., powiatu sierpskiego;
5) Klickim Bronisławie, wierzycielu sumy 90.000 rubli i ewikcji 9.000 rubli, zabezpieczonych na dobrach Grzybowo Windyki, Grzybowo-Rukały i Grzybowo Windyki A, pow. mławskiego.

Termin do zamknięcia powyższych spadków wyznaczony został na dzień 8 listopada 1922 roku w kancelarji tegoż notarjusza w Płocku.

---

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku ogłasza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób, a mianowicie:

1) po Stanisławie Witkowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Grąbiec-Wielki, powiatu sierpskiego;
2) po Pawle Antczaku vel Fabisiaku, współwłaścicielu dóbr ziemskich Ciemniewo T., powiatu ciechanowskiego;
3) po Ignacym Ryszkowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Krzynowłoga-Mała D., powiatu przasnyskiego;
4) po Kazimierzu Borowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Kraszewo-Sławęcin A., powiatu sierpskiego;
5) po Janie Lewandowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Lipa A., pow. ciechanowskiego;
6) po Piotrze Orlińskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Zarzyce-Młotkowo A., pow. sierpskiego;
7) po Józefie Wiśniewskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Zbyszewo, pow. lipnowskiego;
8) po Marjannie Ptaszyńskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Zbyszewo, pow. lipnowskiego;

9) po Eli z Sadzawków Koralowej, wierzycielce sumy 20.000 marek i ewikcji 2.000 marek, zabezpieczonych na dobrach ziemskich Babe Rżały, pow. rypińskiego;

10) po Wacławie Kruszewskim, wierzycielu sumy 1000 rubli, zabezpieczonej na dobrach ziemskiah Grąbczewo-Małe A. B., powiatu płońskiego, i na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe D., powiatu płońskiego;

11) po Adolfie Wierzbickim, wierzycielu sumy 1000 rubli, zabezpieczonej na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe A. B., powiatu płońskiego, i na dobrach ziemskich Grąbczewo-Małe D., powiatu płońskiego.

Termin do zamknięcia powyższych spadków został wyznaczony na dzień 20 listopada 1922 roku i w tym dniu osoby zainteresowane winny się stawić do kancelarji tegoż notarjusza Brudnickiego w celu ujawnienia swych praw do spadku.

---

Notarjusz A. Tyc w Płocku obwieszcza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po osobach następujących:

1) Detmerze Adamie-Franciszku, współwłaścicielu osady młynarskiej Chrostkowo lit. A, powiatu rypińskiego, i

2) Witkowskiej Magdalenie, właścicielce półtora morga z dóbr Chudzyno, pow. płockiego.

Termin do zamknięcia postępowań spadkowych powyższych jest wyznaczony na dzień 30 listopada 1922 roku w kancelarji notarjusza Tyca przy Sądzie Okręgowym w Płocku.

---

Notarjusz A. Tyc w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1) Juljanny Szpadzińskiej, współwłaścicielki dóbr Turza-Mała, powiatu Lipnowskiego;

2) Augusta-Jana Cenzera vel Cynzera, współwłaściciela nieruchomości w Płocku № 409;

3) Edwarda Bulasińskiego, właściciela parceli № 2 i 21, przestrzeni 15 dziesięcin 897 sążni z dóbr Zarzyce-Młotkowo lit. A., powiatu Sierpskiego.

4) Franciszka Opasińskiego, właściciela parceli № 52, przestrzeni 3 dziesięciny 1409½ sążni z dóbr Jaroszewo, powiatu Płockiego;

5) Władysława Karwowskiego, współwłaściciela nieruchomości w Płocku № 93;

6) Antoniego Czachorowskiego, współwłaściciela dóbr Szczutowo-Cienkusz osady włościańskie №№ 13, 14, 15 i 48, powiatu Rypińskiego;

7) Łai Mintz, współwłaścicielki dóbr Wola-Gorzen i Słupia lit. A, powiatu Rypińskiego;

8) Wojciecha Kruka, właściciela parceli № 5, przestrzeni 5 dziesięcin 1243 sążnie z dóbr Kosino lit. B, powiatu Płockiego;

9) Hermana Becel, współwłaściciela dóbr Kobiałka osada młynarska, powiatu Płockiego;

10) Wilhelminy Becel, współwłaścicielki dóbr Kobiałka osada młynarska, powiatu Płockiego;

11) Antoniego Ostrowskiego, właściciela dóbr Leszno i Annopol, powiatu Przasnyskiego.

Termin do zamknięcia tych spadków został wyznaczony na dzień 25 października 1922 r. w kancelarji tegoż notarjusza.

---

Wydział hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłych:

1) Stanisławie Żółtowskiej, wierzycielce sumy 10.000 rubli z pod № 3 działu IV, zabezpieczonej na nieruchomości Płockiej № 285.

2) Piotrze Bucholskim, właścicielu parceli № 3, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 1350 sążni, pochodzącej z dóbr Umieszki Zawadzkie lit. I, powiatu Mławskiego;

3) Józefie Stępczyńskim, właścicielu parceli № 14, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 1410 sążni, pochodzącej z dóbr Majki lit. B, powiatu Płockiego,

4) Ignacym Nowickim, właścicielu parceli № 9, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzącej z dóbr Zawidz Kościelny lit. T, powiatu Sierpskiego,

5) Wandzie-Marji-Lucynie Butkiewiczównie, współwierzycielce sumy 25000 marek, zabezpieczonej w dziale IV pod № 14, na hipotece dóbr ziemskich Gorzechowo lit. A, B, C, D, E. F. G, powiatu Lipnowskiego,

6) Ignacym Trzcińskim, właścicielu parceli № 25, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 120 sążni, pochodzącej z dóbr Kluczbork C, powiatu Mławskiego,

7) Konstantym Kaliszewskim, właścicielu parcelacji № 5, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 180 sążni, pochodzącej z dóbr Osiek-Wielki lit. A, powiatu Sierpskiego,

8) Klemensie Żochowskim, właścicielu parceli № 6, zawierającej przestrzeni 16 dziesięcin 2310 sążni, pochodzącej z dóbr Cieksyn lit. B, powiatu Płońskiego,

9) Leonie Rutkowskim, wierzycielu sum 1500 rb. i 1500 rb. oraz ewikcji 200 rb. i 150 rb., zabezpieczonych w dziale IV pod №№ 4, $7^b$, 5 i $8^b$ na hipotece dóbr Skwary Troski A, B, C, D, powiatu Płońskiego,

10) Abramie-Rywenie Rotmanie współwłaścicielu nieruchomości Płockiej № $64^B$.

11) Janie Szafarynie, właścicielu parceli № 15, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2024 sążnie pochodzącej z dóbr Wilczkowo lit. B, powiatu Płockiego,

12) Franciszku Kaszubie, właścicielu 2 działek gruntu, oznaczonych na planie №№ 73 i 74, zawierających ogólnej przestrzeni 4 dziesięciny 930 sażni, pochodzącej z dóbr Kowalewo lit. A, powiatu Mławskiego,

13) Józefie Nowackim vel Kalwasińskim, właścicielu parceli № 16, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 299 sążni, pochodzącej z dóbr Gorzechowo lit. H, powiatu Lipnowskiego,

14) Pawle Słomińskim, vel Słomka, właścicielu parceli № 66, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 120 sążni, pochodzącej z dóbr Kowalewo lit. A, powiatu Mławskiego,

15) Faustynie Chmielewskiej, współwłaścicielce dóbr Chmielewo-Wielkie i Małe, powiatu Mławskiego,

16) Łaji Goldman, współwłaścicielce nieruchomości Płockiej № $189^B$,

17) Władysławie Minakowskim, właścicielu działki № 7, zawierającej przestrzeni 17 morgów 163 pręty, pochodzącej z dóbr Ćwiklino lit. A B, powiatu Płońskiego,

18) Ksawerym Liberadzkim vel Luberadzkim, właścicielu parcelacji № 3, zawierającej przestrzeni

4 dziesięciny 1598 sążni, pochodzącej z dóbr Wójty-Zamoście № 4, powiatu Płońskiego,

19) Tomaszu Jemroszkiewiczu vel Ambrożkiewiczu, właścicielu parceli № 5, zawierającej przestrzeni 2 dziesięciny 1350 sążni, pochodzącej z dóbr Okrąg, powiatu Lipnowskiego,

20) Konstantym Mystkowskim, wierzycielu sumy 4000 marek, zabezpieczonej na dobrach Cywiny Górne lit. C, powiatu Płońskiego, w dziale IV pod № 49.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 11 września 1922 r. w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

---

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Wojciechu Kowalczyku, właścicielu parceli № 1, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2232 sążnie, pochodzącej z dóbr Komorowo, powiatu Sierpskiego.

2) Stanisławie Adamskim, współwaścicielu dóbr Wojty-Zamoście lit. C, powiatu Płońskiego.

3) Teodorze-Gustawie Kuncmanie, wierzycielu sumy 12000 rb. i ewikcji 1200 rb. zabezpieczonych na hipotece nieruchomości Płockiej № 365/366 w dziale IV pod №№ 2 i 3 i sumy 2000 rub., oraz ewikcji 200 rub., zabezpieczonych na hipotece nieruchomości Płockiej № 367$^1/_2$ w dziale IV pod №№ 7 i 8.

4) Janie Boguszewskim, właścicielu parceli № 7, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 240 sążni, pochodzącej z dóbr Woźniki lit. F, powiatu Płockiego.

5) Piotrze Sobolewskim, współwłaścicielu parceli № 4, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 770 sążni, pochodzącej z dóbr Złotowo Koziczki lit. D, powiatu Mławskiego.

6) Wacławie Gospodarowiczu, właścicielu dóbr Roguszyn, powiatu Płońskiego.

7) Andrzeju Rędzińskim, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie № 4, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1824 sążnie, pochodzącej z dóbr Gorzechowo lit. H, powiatu Lipnowskiego.

8) Adamie Karasku, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie № 15, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzącej z dóbr Kuklin-Kościelny lit. A, powiatu Mławskiego.

9) Franciszku-Stanisławie Brzozowskim, właścicielu działek №№ 6 i 7, zawierających przestrzeni każda po 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzących z dóbr Kuklin - Kościelny lit. A, powiatu Mławskiego.

10) Piotrze Cieślińskim, właścicielu dwuch działek gruntu, oznaczonych na planie №№ 5 i 6, zawierających przestrzeni ogółem 9 dziesięcin 540 sążni, pochodzących z dóbr Dalanowo lit. H, powiatu Płońskiego.

11) Antonim Kurancie, właścicielu parceli № 11, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1649 sążni, pochodzącej z dóbr Zakrzewko lit. A, powiatu Sierpskiego.

12) Konstantym Borzuchowskim, wierzycielu sumy 5000 rub. i 500 rub. ewikcji, zabezpieczonych na nieruchomości Płockiej oznaczonej № 30 w dziale IV pod №№ 4 i 5.

13) Janie Maciejewskim, właścicielu dwuch działek gruntu, oznaczonych na planie №№ 8 i 17, zawierających przestrzeń 10 dziesięcin 600 sążni, pochodzących z dóbr Kosino lit. B, powiatu Płockiego.

14) Modeście Purzyckim, wierzycielu sumy 2000 rub., zabezpieczonych w dziale IV pod №№ 27 i 28 na hipotece dóbr Galemin-Górny, powiatu Mławskiego.

15) Józefie Sadkowskim, właścicielu parceli № 2a, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 180 sążni, pochodzącej z dóbr Góra lit. A, powiatu Płockiego.

16) Dawidzie Wolfie Cwirkowskim vel Cwierkowskim, współwłaścicielu dóbr Rembielinko lit A, B, powiatu Przasnyskiego.

17) Teodorze Kalinowskim, wierzycielu sumy 5000 rub. i ewikcji 1080 rub., zabezpieczonych na hipotece dóbr ziemskich Szpondowo i Michowo lit A, powiatu Płońskiego, w dziale IV pod №№ 4 i 5 i wierzycielu sum: 581 rub. 25 kop., 1234 rub. 37$^1/_2$ kop., 306 rub. 25 kop., 293 rub. 75 kop., 4000 rub, ewikcji 400 rub. i 400 rub., zabezpieczonych na hipotece nieruchomości miejskiej w Płocku № 487 w dziale IV pod №№ 2, 3, 3, 4, 9, 10 i 15.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 8 listopada 1922 roku w tymże wydziale Hipotecznym w Płocku.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Zygmunta Mikołajczyka, nabywcy praw Zygmunta-Alfreda Pentera w dniu 5 Lipca 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości ziemskiej „Emfiteutyczna kolonja we wsi Wola № 773a/149", starostwa warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej należącej do Edwarda Hintza i Karoliny Jung, składającej się z placu ogólnej przestrzeni podług wykazu hipotecznego 1320 łokci kwadratowych, 2-ch oficyn parterowych murowanych i jednej oficyny drewnianej, częściowo murowanej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 3 sierpnia 1921 r. sporządzonym

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2200 rubli oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 9000 mk., lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw. może być sprzedaną niżej oszacowania.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 900 mk.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Jakóba Datynera i inn. w dniu 14 lipca 1922 r. od godziny 10

z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej № 1190, położonej przy ulicy Kawenczyńskiej na Pradze, należącej do Abrama Datynera, Eljasza Datynera, Dwojry Lajzerman, Cyrli Kon, Sury Szwarcmacher, Jakóba Datynera, Szulima vel Stefana Datynera i Idessy Datyner, składającej się z placu ogólnej przestrzeni podług wykazu hipotecznego 240,52 sążni kwadratowych bez żadnych zabudowań oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 14 Czerwca 1914 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej mk. 825.000, zgodnie z decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 marca 1922 r.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum mk. 82.500.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Sądu Okręgowego w Warszawie.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Jakóba Datynera i innych w dniu 14 lipca 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sadu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 16, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej № 1187, położonej przy ulicy Kawenczyńskiej na Pradze, należącej do Abrama Datynera, Eljasza Datynera, Dwojry Lajzerman, Cyrli Kon, Sury Szwarcmacher, Jakóba Datynerą, Szulima vel Stefana Datynera i Idessy Datyner, składającej się z placu ogólnej przestrzeni podług wykazu hipotecznego 270,62 sążni kwadratowych, domu drewnianego, stodoły drewnianej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 14 Dzerwca 1914 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej mk. 1.085.000, zgodnie z decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 Marca 1922 r.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum mk. 108.500.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Jakóba Datynera i innnych, w dniu 14 lipca 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej № 1582[k], położonej przy ul. Marszałkowskiej № 93, należącej do Abrama Datynera, Eljasza Datynera, Dwojry Lajzerman, Cyrli Kon, Sury Szwarcmacher, Jakóba Datynera, Szulima vel Stefana Datynera i Idessy Datyner, składającej się z placu ogólnej przestrzeni około 152,18 sążni kwadratowych, domu murowanego parterowego, dwóch oficyn murowanych jednopiętrowej i dwupiętrowej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 14 czerwca 1914 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 41,000 rubli oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej mk. 15.000.940 zgodnie z decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 marca 1922 r.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum mk. 1.500.940.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Jakóba Datynera i innych w dniu 14 lipca 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej № 1780/1781, położonej przy ulicy Święto-Jerskiej № 23, należącej do Abrama Datynera, Eljasza Datynera, Dwojry Lajzerman, Cyrli Kon, Sury Szwarcmacher, Jakóba Datynera, Szulima vel Stefana Datynera i Idessy Datyner, składającej się z placu ogólnej przestrzeni około 1020 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego mieszkalnego jednopiętrowego, przybudówki murowanej jednopiętrowej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 14 czerwca 1914 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 27,900 rubli oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej mk. 9.620 000 zgodnie z decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 marca 1922 r.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum mk. 962.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

# OBWIESZCZENIE.

Pp. przedsiębiorców, którym z ubiegłych lat zalegają jakiekolwiek należności za roboty budowlane i instalacyjne wykonane dla b. Zarz. Bud. Kwat. O. G. W. i Rejonów b. Działu Bud. Kwat. D. O. G. Warszawa, uprasza D. O. K. Warszawa o zgłoszenie piśmienne swoich pretensji do **Komisji Likwid, Bud. Kwat. D. O. K. Nr. 1, Galerja Luksemburga pokój Nr. 220** w terminie 2 tygodniowym, zaznaczając, że po tym terminie zgłoszone pretensje uwzględniane nie będą. W ogłoszeniu winny być wskazane suma zalegająca, rodzaj robót, czas wykonania i miejsce.

# OGŁOSZENIE.

Skradziono kartę zwolnienia z wojska, wydaną przez P. K. U. 21 pp. w Warszawie na imię **Franciszka Balwierza.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22. № 17538. 11. V. 22.